

Реєстраційне свідоцтво
Ю № 406 від 16.06.1999.

№ 8 (115)

серпень
2008

РОЗПОВСЮДЖУЄТЬСЯ
БЕЗПЛАТНО

ВІРУЮ

СТИХІЇ

БІДУ ДОЛАЄМО ГУРТОМ

До повідомлень про стихійні лиха ми вже звикли. Але заспокоювалися думкою, що торнадо й урагани бушують десь там, на океанських просторах чи на рівнинах Америки. Як з'ясувалося, до пори до часу. Дісталася біда і України.

Що стало причиною катастрофічної повені на заході України? Людський фактор чи, може, настав час для Божого суду? Однозначно відповісти важко. Та й, наразі, не потрібно, хоча більшість із наших краян впевнені, що саме гріхи й беззаконня наклікали на нас це лихо. Однак головне сьогодні — якомога швидше ліквідувати руйнівні наслідки і допомогти потерпілим повернутися у звичне життєве русло.

Біда мобілізувала зусилля всіх небайдужих. Не залишилися осторонь і громади Церкви Християн Віри Євангельської. На сьогодні більше 125 тисяч гривень добровільних пожертв, а також одяг і речі першої необхідності уже роздані

потерпілим. Допомогу отримали понад 200 сімей прикарпатців.

Характерно, що як тільки інформація про повині появилася в ЗМІ, до обласного єпископа Ю. Веремія почали телефонувати з євангельських церков з усіх куточків України і пропонувати допомогу. І вона продовжує надходити щодня.

Допомога адресна — єпископ Юрій Веремій, пастор-євангеліст Геннадій Ліптуга і директор християнської місії милосердя «Добрий самарянин» Олег Карп'юк отримували в представників влади конкретні дані про потерпілих і особисто доставляли гроші і речі до місця призначення. Вони побували вже в Галичі, Тисмениці, Рогатині, Снятині, а також у багатьох селах цих районних центрів — Підлещарах, Побережжі, Ганківцях, Лукасівцях, Дубівцях, Чернівці, Різдвянах, Старому Мартиніві, Яблунові, Стопчатіві, Березівці, Прутівці, Олешкові, Запрудті, а ще у Нижнєві.

Давно відомо, що найчастіше люди звертаються до Бога саме у хвилини скрути. То й не дивно, що здебільшого

всі, хто отримав матеріальну допомогу, просили ще й духовної підтримки. І в багатьох сім'ях була звершена молитва до Всемогутнього Бога.

Ще кажуть, що людина пізнається в біді. Тому, як би не старалися влада та добровільні організації допомогти потерпілим, не обходиться без прикрих ситуацій.

І на жаль, уже не раз доводилося чути, що деякі кошти не доходять за призначенням або що деякі сім'ї витрачають допомогу на інші, часто аморальні цілі. Хай Бог буде таким Суддею, ми ж повинні робити те, що повинні.

Біда зближує, стирає всі, часто штучно створені, відмінності і непорозуміння. І ми

не запитували, до якої конфесії належать потерпілі. «По тому пізнають усі, що ви учні Мої, як будете мати любов між собою», — сказав колись Ісус. Любов — ось що повинно бути головним чинником всіх наших справ. Тільки гуртом, у любові ми можемо подолати будь-яке лихо. Усе інше розсудить Господь.

Наш кор.

АКТУАЛЬНО

Християнство на Русі запроваджувалося нелегко. Слов'яни цупко трималися своїх ідолів. Щоб змінити ситуацію, Церква йшла на компроміси, намагаючись надати звичним народом язичницьким обрядам християнського смислу. Цей симбіоз живий і в наш час. На жаль, багато людей і досі вважають, що саме такою і є християнська віра. Нерідко навіть високоосвічені, авторитетні люди захоплюються тим, що християнство несе так багато елементів колишніх вірувань. У християнську канву вплітаються язичницькі обряди з ворожіннями, колядками, духами предків, дідухами тощо. Дуже активно намагаються утверджувати ці обряди люди, які вважають себе патріотами України, прагнучи підкреслити цим національну самобутність і сприяти вихованню патріотичних почуттів.

Християнство і язичництво несумісні

Звичайно, патріотизм — річ похвальна, але чи варто пов'язувати її з язичництвом? Якщо ми шануємо єдиного Бога-Творця і Спасителя Ісуса Христа, то повинні керуватися Його істинами, викладеними в Біблії. Ця велика Книга вчить нас розуміти помисли і бажання Бога.

Єврейський народ у своїй історії часто порушував заповіді Божі, і тоді Бог через пророків нагадував людям, що Він — Бог-ревнитель, що Йому не подобається те, що Його народ поклоняється ідолам. Коли царі і народ не реагували на слова пророків, їх вражали великі біди.

Чи не нагадує це історію нашого народу? Ми продовжуємо шанувати язичницьких духів та ідолів, поєднуючи це з християнськими обрядами. Причиною цього значною мірою є відсутність знань. «Погине народ Мій за те, що не має знання...» (Ос. 4:6).

У духовному світі є тільки дві духовні сили — Бог (Отець, Син і Дух Святий) і диявол. Слуги диявола всіляко намагаються привернути до себе увагу людей, відволікти їх від Бога, впливаючи на їх почуття, спокусити на грішні думки і вчинки. Нерідко вони, володіючи певною силою, у чомусь допомагають людям, які потрапили під їх увагу, намагаючись створити ілюзію своєї всемогутності, однак така допомога дуже дорого обходиться.

Звершуючи традиційні обряди, варто задатися питанням: яких духів я називаю і шаную, яке відно-

шення до Бога вони мають? Віруючій людині, знайомій з Біблією і Божими принципами, зрозуміло, що шанування дідуха — духа родючості — це виконання язичницького обряду ідолопоклонства; ворожіння і чародійство — це звернення за допомогою до темних духів; пошанування духів померлих людей — це запрошення духів смерті, ритуальні перескакування через вогонь на Івана Купала — це обряд поклоніння духу вогню... І таких прикладів можна навести чимало.

Слова, думки і діла людей мають велику силу і впливають на реальність, тому треба бути дуже відповідальними за те, що ми говоримо і кого шануємо. І якщо ми віримо, що наша доля, доля нашої країни і народу залежать, передусім, від Бога (подарована нам незалежність — це справжнє Боже чудо), то мусимо старатися чинити так, як до вподоби Богові. Тому нерозумно у світле християнське свято виконувати язичницькі обряди і видавати їх за служіння Богові. Треба відповідально ставитися до Божих принципів і заповідей.

А любителям давнини пора навчитися розрізняти шанування Бога і служіння ідолам. Змішування цих дій — не просто помилка, це гріх перед Богом, святотатство. «Через це не будьте нерозумні, але розумійте, що є воля Господня...» (Еф. 5:17).

Микола ТОФАНЮК.

Чи відчуваєте ви голод? Не фізичний голод, а постійне внутрішнє бажання чогось більшого в цьому житті. Якщо так, тоді ви потребуєте Ісуса! Ісус сказав: «Я — хліб життя. Хто до Мене приходить, — не голодуватиме він, а хто вірує в Мене, — ніколи не прагнущиме» (Ів. 6:35).

План спасіння

Вибачте, але вам здається, що ви ніколи не зможете знайти шлях чи мету в житті? Таке відчуття, що хтось вимкнув світло, і ви не можете знайти вимикач? Якщо так, то ви потребуєте Ісуса! Ісус проголосив: «Я світло для світу. Хто йде вслід за Мною, не буде ходити у темряві той, але матиме світло життя» (Ів. 8:12).

Ви зневірилися в житті? Перепробували стільки різних дверей, а за ними — лише порожнеча і суєта? Ви шукаєте смислу життя? Якщо так, тоді вихід в Ісусі! Він говорить: «Я — двері: коли через Мене хто ввійде, спасеться, і той ввійде та вийде, і пасовисько знайде» (Ів. 10:9).

Вас підводять інші люди? Виникає відчуття, що вас намагаються використати для своєї вигоди? Якщо так, зверніться до Ісуса! Ісус сказав: «Я — Пастир Добрий! Пастир Добрий кладе життя власне за вівці... Я — Пастир Добрий, і знаю Своїх, і Свої Мене знають» (Ів. 10:11, 14).

Вас цікавить, що трапиться з вами після смерті? Ви сумніваєтеся в доцільності нинішнього життя? Ви хочете жити після того, як померете? Якщо так, тоді відповідь в Ісусі! Він сказав: «Я воскресення й життя. Хто вірує в Мене, — хоч і вмере, буде жити. І кожен, хто живе та хто вірує в Мене, — повіки не вмере» (Ів. 11:25-26).

Де шлях? Де істина? Де життя? Ісус сказав: «Я — дорога, і правда, і життя. До Отця не приходить ніхто, якщо не через Мене» (Ів. 14:6). Голод, який ви відчуваєте, — це духовний голод, який може задовольнити тільки Ісус. Ісус — єдиний, Хто може освітити темряву. Ісус — це дорога до повноцінного життя. Ісус — Друг і Пастир, Якого

ви шукали. Ісус — ваше життя в цьому світі, а також у вічності. Ісус — дорога до спасіння!

Причина того, що ви відчуваєте духовний голод, розгубленість, а також прагнете знайти ціль життя, полягає в тому, що ви відокремлені від Бога. У Біблії написано, що всі ми розділені з Богом через те, що згрішили (Екл. 7:20; Рим. 3:23). Коли у вашому житті немає Бога, у ньому проявляється відчуття порожнечі, адже ми були створені для спілкування з Богом. Але через гріх ми втратили цей зв'язок. Та найгірше те, що через свій гріх ми втратили близькі стосунки з Богом не лише в цьому житті, а й після нього (Рим. 6:23; Ів. 3:36).

Як вирішити цю проблему? Відповідь в Ісусі! Ісус взяв наші гріхи на Себе (2 Кор. 5:21). Він помер за нас (Рим. 5:8), взяв на Себе покарання, призначене нам. На третій день Він воскрес із мертвих, переміг гріх і смерть (Рим. 6:4-5).

Навіщо Він це зробив? Христос Сам відповів на це запитання: «Ніхто більшої любові не має над ту, як хто свою душу поклав би за друзів своїх» (Ів. 15:13). Він помер, щоб ми могли жити. Якщо ми повіримо в Ісуса, приймемо Його смерть як плату за свої гріхи, то будемо прощені і омиті від гріхів. І тоді наш духовний голод буде втрачений і наше життя наповниться смислом. Ми знайдемо в Ньому найкращого Друга і Доброго Пастиря. І одержимо впевненість у житті після смерті — обновленому, вічному житті з Ним на небесах. «Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Ів. 3:16).

Преображення Господнє: що це за свято?

Зі Старого Заповіту відомо, що Бог дав євреям багато свят, які вони повинні були виконувати аж до деталей, інакше їм могла загрожувати навіть смерть (Лев. 23). Новозаповітній Христовій Церкві вже не потрібно виконувати старозаповітні свята. Читаємо: «Тож хай ніхто вас не судить за їжу, чи за питво, чи за чергове свято, чи за новомісяччя, чи за суботи...» (Кол. 2:16).

Взагалі, в Євангелії немає жодних вказівок про те, що християнам потрібно святкувати які-небудь свята. Усілякі традиції чи обряди насправді не мають нічого спільного з християнством. «А тепер, як пізнали ви Бога, чи краще як Бог вас пізнав, як вертаєтесь знов до слабих та вбогих стихій, яким хочете знов, як давніше, служити? Ви вважаєте пильно на дні та на місяці, і на пори та роки» (Гал. 4:9-10).

Тому ми не можемо звинуватити когось за те, що він не додержується того чи іншого святкування, оскільки не можемо це аргументувати Писанням. Однак і не можемо засудити когось, хто згадає якісь біблійні події, пов'язані з життям Господа Ісуса Христа, які у християнському світі прийнято відзначати. «Один вирізняє день від дня, інший же про кожен день судить однаково. Нехай кожен за власною думкою тримається свого переконання» (Рим. 14:5).

Сумно, але факт: сучасне християнство не є чистим, тобто воно не повністю відповідає вченню Священного Писання. Мусимо визнати, що традиційне християнство – це суміш трьох релігій, або напрямків: християнства, юдаїзму і язичництва.

На зорі християнства деякі євреї вимагали, щоб Церква виконувала старозаповітні постанови. Якби так було, Церква стала б просто одним із відгалужень юдаїзму. Перший апостольський собор розв'язав цю проблему, розмежувавши християнство і юдаїзм (Дії. 15). Апостол Павло чітко наголосив, що Церква Нового Заповіту повинна жити за наукою Христа. «Він Своєю наукою знищив Закона заповідей...» (Еф. 2:15); «Тому то Закон виховником був до Христа, щоб нам виправдатися вірою. А як віра прийшла, то вже ми не під виховником» (Гал. 3:24-25).

Нічого спільного християнство не мало і з язичництвом, серед якого поширювалося. Язичники, які ввірували в Христа, зрікалися своїх попередніх вірувань, і підкорялися Євангелію. «І багато хто з тих, що ввірували, приходили, визнаючи та відкриваючи вчинки свої. І багато хто з тих, що займалися чарами, позносили книги свої та й перед усіма попалили. І злічили ціну їх, і вийшло на срібло п'ятдесят тисяч драхм. Так могуте росло та змінялося Боже Слово!» (Дії 19:18-20).

Свято Преображення Господнього – це біблійна подія, яку описують троє євангелістів: Матвій, Марко і Лука, а саме – як Ісус преобразився перед Своїми учнями Яковом, Іваном та Петром на одній із гір, про яку в Писанні конкретно не говориться (одні вважають, що це була гора Фавор у Галилеї, інші – що мова про одну з вершин Гермону в Кесарії).

Преображення Ісуса Христа – одне з 12 свят християнського календарного циклу, яке вважається третім за значимістю, після Різдва і Великодня, святом і глибоко шановане в народі. Народна назва свята – Спас, Великий Спас, яблучний Спас. Православні і греко-католики святкують його 19 серпня, римо-католики – 6 серпня.

Вважається, що свято Преображення Господнього відзначали вже в IV ст. І відзначали в лютому, за 40 днів до Великодня, коли насправді трапилася ця подія. Однак через так званий Великий піст

Православна Церква перенесла його на 6 серпня (19 за новим стилем). На Заході ж Преображення Господнє стало святом у 1457 році, з ініціативи папи Калліста III. Проте прижилося воно далеко не одразу і не скрізь.

У народі свято Спасу ще називали святом врожаю. Це дає підставу вважати, що його первісне коріння сягає дохристиянських вірувань, оскільки майже в усіх давніх народів існували урочисті свята врожаю. Наші далекі пращури широко відзначали закінчення жнивварської пори.

Красномовним свідченням того, що Спас символізував свято врожаю, підтверджує і небіблійний звичай освячувати в церкві дари природи: яблука, сливи, груші, обжинкові вінки, бджолині стільники тощо. Де-не-де на Спасу несуть до церкви також мак, моркву, цибулю, коноплю, материнку, лікарське зілля, зокрема васильки та чорнобривці, що теж вказує на язичницьке походження.

На Спасу поминали померлих родичів. Це давня українська поганська традиція – відголосок прадавнього культу предків. За народною міфологією, це третій виступ мерців на світ у весняно-літньому сезоні.

Як бачимо, християнські події тісно переплелися з язичницькими традиціями. На жаль, цим не біблійним обрядам приділяється така увага, що правдиві історії Божого Слова відступають на задній план. І деколи людина може ретельно виконувати язичницькі обряди, навіть не підозрюючи, що Євангелія це ніяк не стосується. Це характерно не лише для Преображення Господнього, але й для усіх інших свят, пов'язаних з Ім'ям нашого Господа Ісуса Христа, скажімо, з Різдва чи Великоднем. Родина збирається разом у сімейному колі, виконує певні обряди, а далі центром святкування стає стіл з великою кількістю спиртного. А про Христа ніхто вже й не згадає.

Господь Ісус переобразився перед учнями і показав їм Царство Боже. Декілька днів перед цим Він сказав, звертаючись до Івана, Якова і Петра, що вони не помруть, не побачивши Божого Царства, і атмосфера Царства була явлена на горі преображення. Мойсей і Ілля, як представники Божого Царства, прообраз Старого Заповіту, Закону і Пророків, говорили з Христом про те, що Він має звершити в Єрусалимі, що після Його страждання настане нова ера – ера не Закону, а благодаті, що буде прокладений новий – новозаповітний шлях спасіння.

Преображення Господа і голос із хмар підтвердили його божественність. Можливо, Ісус набув тоді вигляду, який Він матиме в Царстві Божому. (Іван знову бачив Ісуса Таким на острові Патмосі). Про цю подію учні могли розповідати тільки після воскресіння Ісуса, тому що до того моменту ще не було звершене спасіння, ще не був посланий Дух Свя-

тий, Який і відкривав людям істину, що Ісус – то Божий Син і тільки через Нього можна отримати спасіння.

Преображення Господнє – велична і дивна подія, коли два світи, духовний і матеріальний, з'єдналися воедино. І це також прообраз тієї знаменної події, коли християни, які залишаються живими під час другого приходу Христа, в одну мить переміняються, подібно як Ісус перемінявся на горі преображення, і будуть взяті на зустріч з Господом на хмарах.

Але щоб досягнути цього, нам потрібне внутрішнє преображення душі, щоб ми стали новими людьми, щоб Ісус Христос відображався в нашому житті.

«Ми ж відкритим обличчям, як у дзеркало, дивимось всі на славу Господню, і змінюємося в той же образ від слави на славу, як від Духа Господнього» (2 Кор. 3:18).

Василь ПОПУДНИК.
Проповідник.

Свято Івана Купала – язичницьке. Його обов'язковою складовою є ворожбитство. Тоді ж чому його святкують християни? Підійти на вулицю і проведіть опитування, до якої конфесії відносять себе ті, хто курить, вживає горілку, вино, пиво. Більшість із них, якщо не всі, скажуть, що вони православні або греко-католики і ще й продемонструють хрестик на шиї.

Але про яку шану до Бога може йти мова, якщо люди, вранці на свято побувавши в церкві, до вечора п'яні-п'янощі. Християни якої конфесії сидять по барах? Роблять аборти? Де вінчалися подружжя, які потім розлучаються? Хто за віросповіданням молоді люди, котрі вимушено одружуються, бо вже чекають дитини? Кого ми обманюємо, кому потрібен такий маскарад? Про яку віру може йти мова, якщо люди живуть в повному невіданні, грішать, і при цьому називають себе християнами!

На Трійцю зеленим гіллям прикрашають вікна і двері, нібито це щось дає, крім зайвого прибирання. Трійця – це день злиття Духа Святого на землю, і зелень до цього не має абсолютного ніякого відношення.

Або яке відношення до Пасхи мають хліб, який називають паскою, або крашанки? А ніякого! Писання каже: «Отож очистьте стару розчину, щоб стати вам новим тістом, бо ви прісні, бо наша Пасха, Христос, за нас у жертву принесений. Тому святкуймо не в давній розчині, ані в розчині злоби й лукавства, але в опріс-

ноках чистоти та правди!» (1 Коринтян 5:7-8) Ось що означає справжня Пасха і ось як її потрібно святкувати.

А при чому вертеп чи кутя на Різдво? Різдво – це добра нагода запросити Ісуса у своє серце, прийняти Його жертву, прийняти рішення жити для Нього, служити Йому, досліджувати Писання, пізнавати Бога – і це буде найліпша шана. А обряди й традиції, повигадувані людьми, не мають ніякого відношення до Різдва.

Святкування релігійних свят не є вшануванням Бога, якщо ти лихословив, п'єш пиво, вино, горілку, куриш. Це самообман! Богові потрібні чисте серце і чисті

Релігійний самообман

руки, а будь-які святкування з алкоголем – ніщо інше, як гідота в очах Божих.

Така псевдодуховність не здатна змінити ситуацію в Україні на краще. Нашій нації не достатньо Помаранчевої революції, Україна потребує духовної революції. Так зване духовне відродження, яке начебто проходить в Україні, інакше, як псевдовідродженням не назвеш. Яке це відродження, якщо його звершують духовно мертві люди (Ефесян 2:1-5)?

Духовним відродженням можуть займатися лише духовно живі, тобто народжені згори християни, а не ті, хто курить і п'є.

Нашій нації потрібен реальний, живий Бог. Лише справжнє навернення до Бога може принести справжні переміни, а все інше – підробка. «І впокоряться люди Мої, що над ними кличеться Ім'я Моє, і помоляться, і будуть шукати Ім'я Мого, і повернуть зох своїх доріг, то Я вислухаю з небес, і прошу їхній гріх, та й вилікую їхній Край!» (2 Хронік 7:14) Це те, що вкрай необхідно нашому народові, – повернути зі злих своїх доріг. Нашій нації потрібне покаяння – покаяння в біблійному розумінні цього слова. Без

цього ніякі політичні сили нічого змінити не зможуть. Невіруючі політики не здатні принести справжні переміни в Україну. Без справжнього навернення до Бога ми і надалі будемо блукати по пустелі, як 40 років блукали ізраїльтяни.

Україна сказала Ющенкові: «Так», залишилося сказати: «Так» Богові, і тоді можна очікувати реальних перемін. Але підробка тут не пройде. Те, що ми замінюємо комуністичні свята на релігійні, зовсім не означає навернення до Бога. Це так само, як вчорашні запеклі комуністи сьогодні стали релігійними демократами, бо так треба було, бо інакше не будеш при владі. Але ж не було в цих комуністів справжнього покаяння, переосмислення, розвороту на 180 градусів. Було лише підлаштування під політичну ситуацію.

Так само багато атеїстів поставали нині «віруючими». Але, зайшовши в конюшню, ти не стаєш автоматично конем. Так само і в християнстві без народження згори людина не є християнином. Бо одна річ – називатися, а інша – бути. Тільки після зустрічі з реальним, живим Богом людина стає дитиною Божою. Саме такі люди здатні принести переміни в суспільство.

Дуже сумнівно, що депутати, котрі б'ються в Верховній Раді, насправді віруючі. Міністр із сигарею не може бути віруючим. І взагалі, чиновник котрий вживає спиртне, не повинен перебувати

на якійсь посаді. За даними медичних досліджень, алкоголь виводиться з організму чоловіків протягом 18-20 днів, а в жінок – і до всіх 100 днів. Упродовж цього часу він вбиває нейрони мозку. Академік Ф. Углов у своїй книзі пише: «Ні один ковток вина не минає без шкідливих наслідків. Алкоголь, у якому б вигляді він не був прийнятий (пиво, вино, горілка, коньяк, сагогон тощо) – це сильна наркотична отрута, яка має руйнівний вплив на всі тканини і органи людини, особливо на мозок і репродуктивні органи. Досить сказати, що після будь-якої «помірної» дози алкоголю в мозку залишається ціле кладовище загиблих клітин...»

Особисто я не хочу, щоб мною керували наркозалежні керівники будь-яких рівнів. Що можна очікувати від людини при владі, якщо вона не має влади навіть над сигарею? Якщо людиною керує тю-тю, їй не місце при владі! Якщо людина вживає алкоголь, її мозок відмирає, їй самій потрібна допомога, то як вона може служити людям.

Схаменімося, люди добрі, не обманюймося, але впокорімося перед Богом, і Бог почує, і простить наш гріх, вилікує наш край! Я вірю в щирі прагнення влади змінити економічну й політичну ситуацію в Україні, але без Бога нічого доброго не вийде.

Юрій РАБІЙ.
м. Кузнецовськ.

ВІРУЮ

Євангеліє від Матвія: бестселер першоапостольської Церкви

Ми не випадково зустрічаємо Євангеліє від Матвія відразу, як тільки розгортаємо Новий Заповіт. Ця книга вже здавна була найголовнішим Євангелієм християн.

Оскільки громади першоапостольської Церкви переважно були бідними, у них не було коштів, щоб замовити копії всіх ранньохристиянських Писань. Поза сумнівом, Євангеліє від Матвія стояло на першому місці в списку «Що читає першоапостольська Церква». І справді, Євангеліє від Матвія — це шанована праця і воістину включає в себе необхідні для християн основні знання.

Якщо порівняти Євангеліє від Матвія з Євангеліями від Луки і Марка, легко помітити, що воно містить дуже багато тих самих розповідей і висловлювань. У той же час у нього набагато менше спільного з Євангелієм від Івана. Три перші Євангелія називають синоптичними, тобто працями, які розглядали події під одним кутом зору.

Із синоптичних Євангелій найстаріше — Євангеліє від Марка. Матвій і Лука були ознайомлені з цим твором і включили його більшу частину до своїх книг. Як і Марко, обидва використали пізніше

втрачену збірку висловлювань і вчень Ісуса, яке дослідники назвали Логією. Окрім того, у Матвія і Луки були свої джерела відомостей.

Євангеліє від Матвія було написане, очевидно, приблизно в 80-90 рр. в Сирії. Про автора нам не відомо нічого іншого, окрім збереженого церковним переказом імені Матвія.

Писання виконується

Матвій знав Старий Заповіт як свої п'ять пальців. Перші християни були в захваті, знаходячи в Писанні багато проповідей про прихід Христа. Матвій щедро наводить ці передбачення, починаючи з самого народження Христа.

Ісус народився не так, як звичайні люди (Мт. 1). В Його народженні виконалось пророцтво Ісаї: «Ось Діва в утробі зачне, і Сина породить, і назвеш ім'я Йому: Еммануїл» (Іс. 7:14). В Йосипа, таким чином, біологічно не було з Ісусом нічого спільного. Матвій розповідає про це не тому, щоб принизити роль шлюбу. Секрет захований в тому, що Син Божий зачатий не як звичайна дитина. Він не тільки людина, але ще й Бог. Його непорочне зачаття — це чудо, яке ми поважаємо і якому поклоняємось.

Друге пророцтво, що стосується народження Ісуса, послужило компасом для східних мудреців. Мудреці зрозуміли, що серед юдеїв народився Хлопчик, який стане великим Царем. Їм нічого не залишалося робити, як осідлати верблюдів і відправлятися в Єрусалим поздоровляти царя Ірода. Цар Ірод потрапив у складну ситуацію, адже в його сім'ї останнім часом не було поповнення.

Єрусалимські знавці Біблії зуміли підказати мудрецам, в який бік їти. Сказав же пророк Михей: «А ти, Віфлеєме-Єфрате, хоч малий ти у тисячах Юди, — із тебе вийде Той, що буде Владика в Ізраїлі» (Мих. 5:1). Ця підказка їх повила так, що мудреці знайшли Ісуса і поклонилися Йому.

Нагірна проповідь

Найбільш відоме місце з Євангелія від Матвія — це Нагірна проповідь (Мт. 5-7). У ній Ісус дає своїм учням детальні правила для християнського життя. Цей текст Біблії високо оцінюють представники різних релігій світу і навіть атеїсти. Усі визнають, що світ був би набагато кращим місцем для проживання, якби всі жили так, як вчив Ісус.

Суть Нагірної проповіді — любов до ближнього. Закон Старого Запові-

ту проголошував: «Око за око, зуб за зуб». Ісус вчить іншого закону: «Любіть ворогів своїх, благословляйте тих, хто вас проклинає, творіть добро тим, хто ненавидить вас, і моліться за тих, хто вас переслідує, щоб вам бути синами Отця вашого, що на небі».

Те, що ти допомагаєш своїм друзям, — це ще не любов до ближнього. Так чинить кожний: я допоможу тобі, а ти потім допоможеш мені. Тільки тоді можна говорити про любов до ближнього, коли люблять того, хто зовсім не заслуговує любові: тому, хто б'є, підставляє другу щок, а хто хоче забрати сорочку, віддай і плаща йому; коли людям прощають всі їх підлі вчинки.

Інше вражає вчення Нагірної проповіді говорить про Божу турботу. Ми тут на землі тільки й робимо, що турбуємось. Де взяти грошей? Що будемо їсти? Як знайти друзів? У що зодягнутися? Ісус вчить дивитися на квіти, що ростуть край дороги, або на птахів. Бог турбується і про них, хоч вони й не турбуються про себе, як люди.

Смуток і турбота не продовжують життя. Найголовніше те, що людина проходить через вузькі ворота і знаходить зв'язок з Богом. Він знає наші потреби. Поруч з Ним ми, як малі пташки, можемо жити сьогоднішнім днем.

Місіонерська заповідь

Матвій обширно і детально розповідає історію страждань Ісуса. Ми йдемо Його слідами крізь триумфуючий натовп до Єрусалима і бачимо, як все перетворюється на ганьбу і біль.

За хрестом і Страстю п'ятницею йдуть порожня гробниця і Пасха. Воскреслий Христос з'являється перед своїми учнями Переможцем смерті і печла. Жменька неосвічених рибалок чує наступні слова: «Дана Мені всяка влада на небі й на землі. Тож ідіть і навчіть всі народи, християчи їх в ім'я Отця, і Сина, і Святого Духа, навчаючи їх зберігати все те, що Я вам заповів. І ото, Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку» (Мт. 28:18-20).

Якби первосвященники тоді сиділи, зачавшись, за скелею, і почули це доручення, вони померли би зо сміху, забувши навіть про потрясіння при вигляді воскреслого Ісуса: «Ні, ви чули? Щоб всі народи?! Ха, ха, ха!». Коли Матвій писав ці слова, нашішки деяких вже встигли замовкнути — адже в багатьох місцях світу свідчили про Христа, та й Церква була на подив живучою. Хто б тоді повірив, що Євангеліє про Христа лише, так би мовити, розминалося перед ще більшим наступом на світ.

Римська імперія намагалася знищити Церкву, але Церква завоювала її зсередини. Після цього Євангеліє було проповідане в різних частинах світу, і майже всі народи нині прославляють Христа, Господа і Спасителя. А Євангеліє поспішає далі. Чи станеш ти його вісником?

Ерkki КОСКЕННІЕМІ.

Чарльз Грендисон Фінней народився в невеликому містечку Варрені у штаті Коннектикут 29 серпня 1792 року. Його батько Сильвестр Фінней був фермером. У той час Джорж Вашингтон був президентом Сполучених Штатів, і в союз входило всього 15 штатів. Чарльз народився в нехристиянській сім'ї.

До того, як він прийняв Христа як Спасителя, Чарльз ніколи не чув, щоб хто-небудь в їх домі молився. Наскільки він пам'ятає, його батько не молився жодного разу. У дитячому віці Чарльз Фінней ніколи не читав Біблію. Він купив і прочитав її тільки коли йому було 29 років, будучи студентом університету. Батько Чарльза більше цікавився романами, ніж Біблією. Він навіть назвав Чарльза на честь героя одного з романів, Чарльза Грендисона. Коли Чарльзу було два роки, батьки переїхали з Коннектикута до Нью-Йорка. Це, однак, не допомогло йому одержати яке-небудь християнське виховання. Чарльз все ще не чув про Євангеліє Ісуса Христа.

Він старанно відвідував школу і добре вчився. Коли йому минуло 16, він вже вважався освіченим на ті часи юнаком, тому залишив навчання в школі і став учителем. Навіть тоді він чув проповідь Євангелія лише інколи, коли куди-небудь їхав або ж коли мандрівний євангеліст приїжджав у їх місцевість. Незабаром біля їх ферми був побудований молитовний дім. В їх селище приїхав пастор, але якраз в цей час сім'я Фінней знову переїхала.

Тепер Чарльза почала цікавити музика. Він познайомився з людьми, які були добрими музикантами, навчився читати ноти, співати, грати на скрипці і віолончелі. Йому більше подобалася віолончель, тому він вирішив спеціалізуватися на цьому інструменті. Він не втомлю вивчав гармонію і композицію і незабаром став видатним музикантом.

У 20-річному віці Чарльз вирішив повернутися в містечко, де він народився. Він хотів стати юристом і старанно студіював потрібну літературу. А після двох років посиленних занять відкрив юридичну фірму. Якось Джорж Гейл, пастор пресвітеріанської церкви, відвідав юридичну контору Фінней і запросив його до церкви, запропонувавши навіть керувати хором. Чарльзу імпонувала

Чарльз Фінней

І ГЕРОЇ ВІРИ

пропозиція пастора, адже він цікавився музикою.

Вивчаючи юридичні книги, Чарльз часто зустрічав посилання на біблійні закони. Здавалося, що чим більше він читав Біблію, тим частіше відвідував церкву і тим більше йому знову хотілося читати Біблію. Чарльз зрозумів, що не потрапить на небо, якщо йому раптом доведеться померти. Він часто розмовляв з пастором, але оскільки не одержав ніякого духовного виховання в дитинстві, йому було важко повірити тому, що він чув про Господа. Протягом двох років Чарльз Фінней вивчав Біблію, використовуючи для цього будь-які можливості. Він почав відвідувати спеціальні молитовні зібрання, які проводилися в їх церкві. І все більше й більше він усвідомлював, що є грішником.

Якось увечері, серйозно роздумуючи над цим, він схилювся на коліна і почав молитися: «Господи, я обіцяю, що віддам Тобі своє серце». Це була щира молитва, але Чарльз все продовжував відкладати своє покаяння. Читаючи Біблію, він виявив, що його серце було сповнене гордістю. І помітив, що боїться, щоб його ніхто не побачив, коли він молився або читає Біблію. Коли він молився, він завжди щільно зачиняв замокву щілину папером, щоб ніхто не почув його. Якщо хто-небудь заходив до нього, коли він читав, він поспіхом затуляв Біблію книгами з юриспруденції, тому що не хотів, аби хто-небудь знав, що він вивчає Слово Боже.

Якось він почув голос, що промовляв до нього: «Чого ти очікуєш? Невже ти не обіцяв віддати Богові своє серце? Чи ти стараєшся заслужити спасіння?». Чарльз Фінней обдумав ці слова й усвідомив, що чинив. Він намагався досягнути небес за допомогою своїх діл, тоді як Господь Ісус задовго до цього віддав Своє життя на Голгофі і за Чарльза Фінней.

Наступного дня замість того, щоб іти до контори, він вирушив до лісу. Він не раз ходив туди на прогулянку, але тепер ішов для того, щоб помолитися.

Проте навіть у лісі йому було важко молитися. Кожного разу, коли він чув шелест листя, йому здавалося, що хтось йде, і він розплющував очі і перестав молитися. І раптом усвідомив, що більше турбується про те, щоб його ніхто не побачив, ніж про те, щоб святий Бог простив йому гріхи. Він згадав вірш із Писання, який читав раніше: «І ви кликатимете до Мене, і підете, і будете молитися Мені, а Я буду прислуховуватися до вас. І будете шукати Мене, і знайдете, коли шукатимете Мене всім своїм серцем» (Єр. 29:12-13).

Чарльз знову впав на коліна і сказав: «Господи, я приймаю Тебе за Словом Твоїм!». Боже Слово говорить, що коли грішник покличе Бога всім серцем, Бог почує його неодмінно. Чарльз покликав всім серцем. В одну мить його наповнило почуття спокою. Він знав, що Бог простив його гріхи.

Коли він повертався до міста, то глянув на годинник. Був полудень! А Чарльз думав, що провів у лісі зовсім небагато часу. Коли він прийшов у контору, його напарник вже йшов додому на обід. Чарльз Фінней міг залишитися наодинці з Богом. Він взяв свій улюблений інструмент — віолончель і почав грати і співати. Аж раптом заплакав; він хотів зупинитися, але не міг. Того дня він зустрівся з Богом, і його життя повністю змінилося.

Наступного ранку Чарльз розповів своєму напарникові, що з ним сталося і що для нього зробив Христос. Той дуже здивувався, а через два чи три дні він теж прийняв Ісуса Христа як свого Спасителя.

Якось, коли Чарльз Фінней думав про своє навернення, він згадав, що кілька місяців тому пообіцяв Господу: «Якщо я коли-небудь буду спасений, то буду проповідувати Євангеліє». Він був добрим юристом, але тепер його інтерес до юриспруденції наче пропав. Він зрозумів, що повинен стати євангелістом.

Фінней почав розповідати про Ісуса людям, і багато з них навернулися до

Господа. Сусіди одразу помітили перемену в його житті. Його праця в церкві з пастором Джорджем Гейлом також стала більш успішною.

Згодом Чарльз вирішив відвідати свого батька і поговорити з ним про спасіння його душі. Упродовж кількох днів він привів не лише батька, але й маму і брата до Господа. Завдяки цьому незабаром у місцевій церкві почалося пробудження.

У 32 роки Чарльз одружився з прекрасною християнкою Лідією Андреус.

Одного разу, коли Чарльз Фінней проповідував у невеликому селі, він намагався пояснити людям, чому вони повинні стати християнами. Наприкінці служіння він попросив тих, хто не бажає прийняти Ісуса Христа, продовжувати сидіти, а ті, хто хоче прийняти Христа, нехай підведуться. Присутні роздратовано дивилися один на одного, але продовжували сидіти. Тоді Фінней сказав: «Ви зробили свій вибір, ви відкинули Христа і Його Євангеліє. Мені жаль вас. Якщо Господу буде завгодно, я проповідуватиму вам ще раз — завтра увечері».

Усі розійшлися, в будинку залишився лише літній диякон, який сказав: «Брате Фінней, я вірю, що ви зробили те, що треба було зробити, і тепер ми повинні побачити результати». Вони вирішили провести увесь наступний день в молитві, домовившись молитися окремо до обіду і разом після обіду аж до вечірнього служіння.

Ввечері церква була переповнена. Цього вечора в зібранні не співали псалмів і не робили оголошень. Чарльз Фінней відразу почав проповідувати. І люди приймали Боже Слово. Він за-

кінчив служіння, не закликавши до покаяння. І до пізньої ночі люди підходили до Чарльза і просили помолитися за них. Пробудження почалося. Люди спасалися, і Господь благословляв служіння Ч. Г. Фінней.

В іншій місцевості неподалік від цього поселення сталося те саме. Коли Фінней виголосив проповідь, майже все населення навернулося до Господа.

Після проведення зібрань у багатьох поселеннях штату Нью-Йорк Чарльз Фінней здобув репутацію відомого євангеліста. Одного разу він зайшов на фабрику і зузлився, щоб поговорити з одною молодою працівницею. Через кілька секунд вона почала плакати, сповідуючи свої гріхи перед Богом. Потім робітники один за одним почали підходити до Фінней, запитуючи, як можна отримати спасіння. Коли власник фабрики побачив, що відбувається, він сказав: «Зупиніть верстаті. Спасіння наших душ набагато важливіше, ніж робота». Робітники зібралися в одній залі, щоб послухати проповідь Фінней. Протягом кількох днів майже всі вони прийшли до Господа Ісуса і були спасенні.

Фінней мав можливість проповідувати кільком лісорубам, які працювали в тій місцевості. Багато з них прийняли Христа як свого Спасителя. Повернувшись додому, вони розповіли своїм сім'ям і друзям, що зробив для них Христос. Через два роки Чарльз провів служіння неподалік від селища лісорубів. І лісоруби попросили його допомогти знайти їм пастора для церкви. Виявляється, у їхньому селищі до Бога навернулися близько п'яти тисяч чоловік. Бог використав свідчення лісорубів, що покаялися після проповіді Фінней, і в місцевості розгорілося нечуване пробудження, хоч там не було жодного пастора. Всюди, куди б Фінней не їхав, починалося пробудження. Він проповідував просто і стримано, так, як навчився говорити, будучи юристом. І Святий Дух робив Свою роботу.

1875 року недільним вечором праця Чарльза Фінней завершилася. Господь забрав його до Себе. Він використав Фінней особливим чином, щоб почати пробудження по всій країні. Сотні і сотні людей були спасенні, тому що Чарльз Фінней залишався вірним своїй обіцянці: «Якщо я коли-небудь буду спасений, я проповідуватиму Євангеліє».

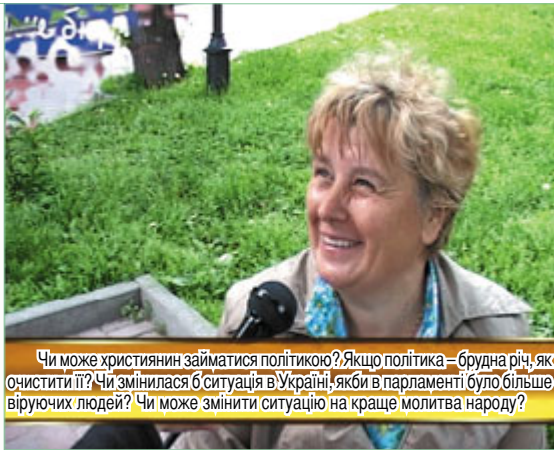
Рут ДЖОНСОН.
Переклад з англійської.

ІНТЕРВ'Ю НА ВУЛИЦЯХ МІСТА

**Чи може християнин займатися політикою? Якщо політика – брудна річ, як очистити її?
Чи змінилася б ситуація в Україні, якби в парламенті було більше віруючих людей?
Чи може щось змінити молитва народу? Ось що про це думають пересічні українці.**

– Християнин не просто може, він зобов'язаний займатися політикою.
– Політика насправді нейтральна. Її чистота від якості людини залежить, від її характеру. Напевно, у політиків мають бути правда в душі і любов – перш за все, до своєї землі і до своїх людей.
– Якби в парламенті побільшало віруючих, усе могло б змінитися, тому що віра веде тільки до добра.
– Молитва – це дуже добра річ, і молитися треба, але не тільки простим людям. Було б непогано, коли б молилися і наші політики, і випрошували в Бога блага не тільки для себе, але й для народу.

Чи може християнин займатися політикою? Якщо політика – брудна річ, як очистити її? Чи змінилася б ситуація в Україні, якби в парламенті було більше віруючих людей? Чи може змінити ситуацію на краще молитва народу?

– Християнин повинен займатися політикою, щоб покращити життя людей.
– Треба, щоб у політику йшли порядні люди, порядні християни, які б вірили в те, що вони говорять. І цього було б достатньо, аби все в нас було добре.
– Думаю, що ситуація змінилася б на всі сто процентів, якби в парламент пішли віруючі люди, бо в державах, громадяни яких глибоко віруючі, є лад. Не так важливо, якого віросповідання люди, коли їхня релігія сповідує добро, чесність, порядність. А коли люди вірують, то вони і живуть правильно.
– Думаю, треба поєднувати молитву народу з чесною діяльністю політиків.

Чи може християнин займатися політикою? Якщо політика – брудна річ, як очистити її? Чи змінилася б ситуація в Україні, якби в парламенті було більше віруючих людей? Чи може змінити ситуацію на краще молитва народу?

Чи може християнин займатися політикою? Якщо політика – брудна річ, як очистити її? Чи змінилася б ситуація в Україні, якби в парламенті було більше віруючих людей? Чи може змінити ситуацію на краще молитва народу?

– На мою думку, християнин і політика – речі несумісні. Релігійна людина обов'язково повинна бути поза політикою.
– Політиком повинен бути добросовісний чоловік. Тоді чистою стане і політика.
– Можливо щось і змінилося б, якби в парламенті було більше віруючих. І таких людей треба декілька, один, мабуть, нічого не змінить.
– Молитва народу може багато змінити, але для цього нам всім треба глибоко вірити. Тільки тоді вона досягне цілі.

– Вважаю, що християнин може бути політиком.
– У політиці має бути більше відкритості і більше порядних людей, тоді вона стане чистішою.
– Віра рятує світ, і вона врятувала би нашу країну і наш парламент, аби тільки там були віруючі.
– Важко сказати, чи може щось змінити спільна молитва. Думаю, що молитва може зробити дуже багато. Тому люди повинні вірити і молитися. І тільки тоді прийдуть зміни на краще.

Чи може християнин займатися політикою? Якщо політика – брудна річ, як очистити її? Чи змінилася б ситуація в Україні, якби в парламенті було більше віруючих людей? Чи може змінити ситуацію на краще молитва народу?

Про політику сьогодні говорять, мабуть, усі. Поговоримо і ми! Але дещо в іншому, ніж зазвичай, ракурсі. Наша тема – «Християнин і політика». Наскільки перетинаються і як взаємодіють ці два поняття? Про це ми говоримо з гостем нашої редакції – пастором Дніпропетровської Церкви «Перемога» Сергієм ВІНКОВСЬКИМ.

– Отож, на вашу думку, яким чином перетинаються поняття «християнин і політика»?

– Думаю, нам не вистачило б ні дня, ні місяця, щоб поговорити про це. Я б сказав так: християнство – це норма життя, норма світогляду, яка затримує кожну сферу діяльності людини. Попри те, що ми християни, ми ще й громадяни нашої країни, тому політика в прямому сенсі стосується і нас. Політика впливає на наше життя, вона будує відносини в суспільстві, і ми не є такими безпечними людьми, аби не зважати на це.

– Згодна, що про політику можна говорити дуже довго і дуже багато, але питання було викликане наступним: у колі християн побутує думка, що політика настільки брудна річ, що віруючим людям просто не личить нею займатися, і вони наче усуваються з цієї площини суспільного життя. Що б ви відповіли таким людям?

– По-перше, я б не говорив, що політика сама по собі брудна, просто в ній відбуваються брудні речі, і я допускаю, що порядний християнин бажає віддалитися від цього. Але тоді виникає питання: «Якщо не ми, то хто?». Ісус Христос сказав, що ми – християни, Його послідовники, – повинні бути сіллю для цього світу. Навіть у такій сфері життєвої діяльності людини, як політика, повинна бути сіль. І я вірю, що є люди покликані, які будуть іти в політику, які мають замовити слово правди серед всього того, що там коїться.

– Можливо, і так, але що може зробити одна, хай і дуже порядна, дуже свідомо, щира, активна віруюча людина проти тієї кількості осіб, які займають владне становище в суспільстві і мають свої цілі, свої орієнтири, свою мораль вресі-решт?

– Якби в мене спитали, яку книжку я найбільше люблю читати, а я багато

читаю, то, звісно, окрім Біблії, є книга, яку я прочитав десь 12 разів. Називається вона «І один у полі воїн». Це книга про розвідника, який опинився на ворожій території. Розумію, що християни іноді виступають в такій ролі – «і один у полі воїн». У народі кажуть, що один в полі – не воїн. Тоді запитую: «Який відсоток займає сіль в дуже смачному борщі?». Мізерний, однак вона додає смаку. І якщо іноді християни і становлять якусь мізерну частку, але коли вони дійсно виконують Боже доручення, то є якраз тим стримуючим фактором. І люди в їх присутності задумуються, мовляв, так робити не можна, так вирішувати не можна. Я маю на увазі не якісь прояви відстоювання правди, про які ми знаємо з історії, а маю на увазі чесне, святе, смиренне перед Богом життя, яке спонукує людей думати. Тому я вірю, що це може бути. Але також вірю, що суспільство, яке намагається жити не за Божим принципом, намагається виштовхувати християн різними способами, як чужеродне тіло.

– Усе це теорія. Чому на практиці тої солі в нашій політиці практично не видно?

– По-перше, тому, що на сьогодні політика – це великі кошти. Ми знаємо, що кожна країна, яка переходить на ринкові відносини, проходить через період, який називається «первинним накопиченням капіталу», і це завжди пов'язано з криміналом, рекетом, махінаціями,

величезними політичними скандалами. Цей період почався в Україні в 90-х роках, тобто зовсім недавно. Християни не мали змоги так швидко фінансово піднятися, щоб сьогодні бути в політиці. Але чесні християнські бізнесмени, заробляючи своєю працею, розумом, який їм дав Бог, поступово піднімаються до такого рівня, коли можуть вже іти в ці кола, іти з грошима, заробленими не в результаті кримінального бізнесу, а в результаті чесної праці перед Богом і Його благословення. Їх поки що мало, але вони є.

– Чи може християнин бути успішним в політиці? Адже, як ви сказали,

чужеродне тіло завжди намагається виштовхати.

– Я знаю таких людей, знаю і таких, які були в політиці, але зламалися, бо тиск там страшний. У Біблії написано, що земля аж тремтить, коли раб стає князем. Дуже важливий рівень людини, яка приходить в політику, тобто в середовище, де панують гроші, – щоб ці гроші не затьмарили її зір, не споганили духовну чистоту. Знаю випадок, коли людина виросла в багатодітній сім'ї, переживала злидні за часів Радянського Союзу, потім дісталася до парламенту країни. На жаль, минуло небагато часу, і ця людина забула про свої християнські засади, християнські погляди і стала одним із тих.

Але я знаю і вірю, що нам, християнам, потрібно молитися за тих політиків, які сповідають християнську мораль. Наша країна змінилася б, якби ми стали жити за християнськими правилами, записаними на сторінках Святого Письма. Уся річ в тому, що сьогодні в політиці нашої країни панує ворожнеча до народу. Сьогодні про народ не думають – думають про те, щоб зміцнити свою позицію. Щодо мене, то я молюся, щоб це закінчилося. Я вірю, що багато політиків не розуміють, яке це щастя – жити в любові людей. Якби вони тільки збагнули це!

Я розмовляв з політиком досить високого рангу, який зазнав фіаско, не

ХРИСТІЯНИН

Чи може християнин займатися політикою? Якщо політика – брудна річ, як очистити її? Чи змінилася б ситуація в Україні, якби в парламенті було більше віруючих людей? Чи може змінити ситуацію на краще молитва народу?

– Думаю, що коли це дійсно християнин, який щиро вірить в Бога і бажає людям тільки добра, він може бути політиком.

– Політика не брудна річ, просто люди бувають там «брудні». Вони не думають про Україну, про життя інших, думають лише за своє збагачення.

– Віруюча людина – це чесна людина, тобто вона бажає добра іншим. Така людина в парламенті може багато що зробити.

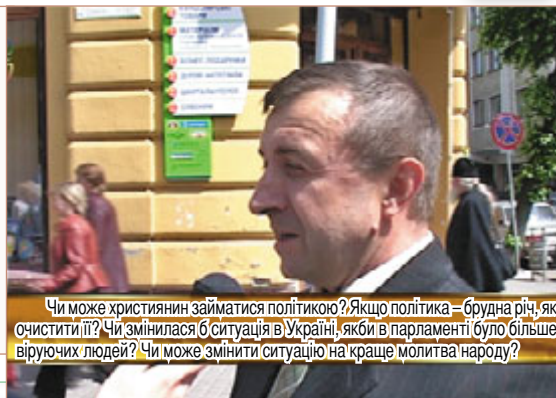
– Не знаю, чи сама молитва може щось змінити. Молитися можуть всі, але не всі в душі є глибоко віруючими

– Християнин як людина має право на все.

– Треба відігнати всіх від того корита, щоб у парламент прийшли високоморальні, порядні люди, які будуть думати про народ, а не про себе. Тоді можна буде щось змінити.

– Поки що нічого в парламенті не міняється, бо там вже цілі родини, свати, куми і т. д. І всі начебто віруючі.

– Молитва нічого не змінить, змінити ситуацію може тільки боротьба народу, а не молитва. Бог вже допоміг нам – дав незалежну Україну. Але хто нею нині керує? Усім відомо.

Чи може християнин займатися політикою? Якщо політика – брудна річ, як очистити її? Чи змінилася б ситуація в Україні, якби в парламенті було більше віруючих людей? Чи може змінити ситуацію на краще молитва народу?

– Християнин може займатися політикою, якщо це справді політика, а не політиканство.

– Політиканство – ось брудна річ, а політика пов'язана з стратегією розвитку країни, території або певної громади. Питання в тому, що вона дає можливість одним вигравати, іншим – програвати, і це перетворюється на бізнес і стає вже не політикою, а політиканством.

– Ситуація змінилася б, якби в парламенті були люди, які люблять свою країну і ставлять за мету не лише особисте збагачення, а суспільне благо. Маємо приклад Польщі, яка в 1990 році була в значно гіршій ситуації, а сьогодні вона на вершині успіху і в плані ВВП, і в плані соціального захисту і зарплат. І звичайно, потрібна віра. Віра – важлива річ, тому що це духовність. Справді віруюча людина любить не тільки себе, а й ближнього, тому вона думатиме про суспільне благо для країни.

– Думаю, молитва народу не надто щось би змінила, тому що п'ять відсотків населення країни володіють 75 відсотками власності. І навіть якщо ті п'ять відсотків ходять до церкви, не думаю, що вони – щиро віруючі.

Чи може християнин займатися політикою? Якщо політика – брудна річ, як очистити її? Чи змінилася б ситуація в Україні, якби в парламенті було більше віруючих людей? Чи може змінити ситуацію на краще молитва народу?

– Безперечно, християнин займається політикою може.

– Політика залежить від людини. Якщо людина чиста, то вона і політикою буде займатися чисто.

– Якби в парламенті побільшало віруючих, може, щось змінилося б, а може, і ні. Можливо, вони теж стали б брудними. Треба дати їм владу, щоб побачити, як буде.

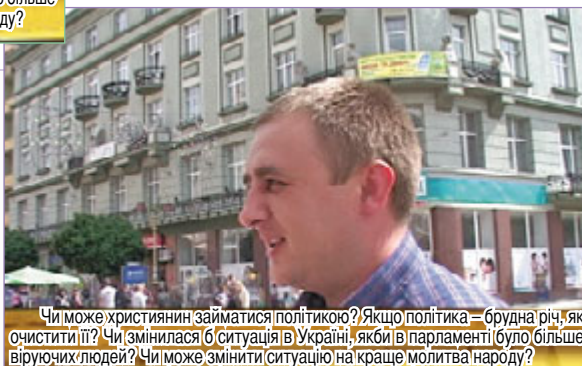
– Думаю, молитва багато може.

– У політиці багато бруду, а людина, яка вірить, не може обманювати інших так, як це роблять наші політики.

– Треба пом'янути всю нашу Верховну Раду.

– Напевне би щось змінилось, якби парламентарії дійсно вірили так, як хоче Бог.

– Молитва народу здатна зробити більше, ніж зусилля політиків, тому що вона робить великі чудеса. Людина, яка молиться, причому молиться щиро, може добитися багато чого. Господь завжди відповідає на щирі молитви, тому нам не треба зневірюватися, але треба молитися.

Чи може християнин займатися політикою? Якщо політика – брудна річ, як очистити її? Чи змінилася б ситуація в Україні, якби в парламенті було більше віруючих людей? Чи може змінити ситуацію на краще молитва народу?

І ПОЛІТИКА

витримав конкуренції, і його усунули. Він ображений на весь світ. Так-от, я сказав йому: «Якби ви збагнули, що таке жити не в проклятті у людей, а в любові і пошані». Я мав сміливість сказати йому: «Ваші прибутки не зменшилися б, але люди готові були б віддати за вас навіть життя». Тому дуже сумно, що вибрані нами люди займаються лише своїми проблемами, а про нас не турбуються.

– У цій ситуації виникає якийсь парадокс. Кажуть, що народ має таку владу, на яку заслуговує. Ось і маємо замкнуте коло. Владна верхівка не дбає про народ, обурений народ проклинає її, тому що всі слова, які несуть негатив, насправді є прокляттям. У результаті влада ще менше дбає, і читай спочатку. Як вирватися з цього замкнутого кола?

– А ми взагалі живемо в проклятті країні. Продавці проклинають покупців, покупці – продавців, водії маршруток проклинають пасажирів, які дають їм заробіток, пасажирів – водіїв маршруток, які їх везуть. І всі разом ми проклинаємо владу, президента. Я мало не постраждав за минулого президента Леоніда Даниловича. В одному магазині я став в чергу за хлібом. Там було багато бабусь, і всі вони кляли президента. Я сказав: «Бабці, що ви робите? Нащо його проклинаєте?». А вони мені: «А ти що робиш?». Коли я сказав, що благословляю його, то думав, що загину, а Леонід Данилович навіть не буде знати, що за нього один загинув. Вони на мене з ціпками пішли в атаку. Це правда, я анітрохи не перебільшую. Звичайно, з мого боку було трішки іронії, але я пообіцяв, що все поясню, і вони спинилися. Я сказав, що коли кажу, що благословляю, то це не означає, що я виправдовую його вчинки. Благословляю – це значить, що я говорю гарні слова до Бога і прошу, щоб Бог дав йому мудрості. Цього вчить нас Біблія. «Отже, перш над усе я благочинити молитви, благання, прохання, подяки за всіх людей, за царів

та за всіх, хто при владі, щоб могли ми провадити тихе й мирне життя в усякій побожності та чистості» (1 Тим. 2:1-2).

Я вважаю, що межа послуху владі – це речі, які суперечать біблійному вченню. Якщо влада намагається вказати мені робити щось всупереч моїм поглядам і всупереч Богу, то я повинен сказати, що робити цього не буду, хоча й шаную владу і визнаю її авторитет. Коли після чуда цілєння каліки апостолам заборонили проповідувати і навчати про Ім'я Ісуса, Петро почав молитися: «І тепер споглянь, Господи, на їхні погрози, і дай Своїм рабам із повною сміливістю слово Твоє повідати» (Дії 4:29).

Петро не закликав протистояти владі, але вказав, що є межа між тим, кого більше слухати: Бога чи людину. І ця межа ніколи не загрожувє нашій владі. Я вірю в Бога з дитинства і застав часи, коли християнство було переслідуване. Уже тоді я думав, чому так. Адже ми, християни, нікому не заважаємо жити, до всіх ставимося доброзичливо, а нас сприймають, як ворогів.

А сьогодні? Запитайте в начальників, директорів фірм чи підприємств, на яких працюють віруючі люди, хто з їхніх працівників найкращий. І почувєте у відповідь: віруючі. Чому? Бо Біблія вчить: «Усе, що ви робите, робіть як для Бога». Якщо я шаную Бога, в Якого вірю, то де б я не працював, я зважаю на це. Тому християни сьогодні – це найбільші патріоти нашої країни. Ми бажаємо добра, щастя і миру всім людям і молимося за владу.

Я казав одному з великих чинів нашого міста: «Ви нас переслідуйте, але передягніться, візьміть перуку, начепіть вуса і похідіть по вулицях, і ви почувєте, скільки людей вас проклинають. А тоді зайдіть в будь-яку християнську церкву, і почувєте, як люди в молитвах благословляють вас». Біблія закликає нас молитися за владу; сказано, що серце царя – в руках Бога. Тому я молюся до Бога, щоб Він керував цим царем, бо від його рішень залежить наше життя. І

тому Біблія закликає молитися за владу, щоб ми могли провадити життя тихе, благочестиве і мирне.

– Виходить, насправді значною мірою саме від тих бабусь в черзі залежить, якою буде наша влада. Якби вони замість того, щоб говорити погані слова, молилися і благословляли, ситуація змінилася б?

– Я вірю в це на всі сто відсотків.

– А промодельємо таку поки що утопічну ситуацію, коли все населення України погоджується молитися за владу країни. Якою б виглядала наша держава?

– Про це я можу багато що сказати, бо багато думав і мріяв про це. Мало того, я знаю приклади, бо такі країни насправді існують. Скажімо, я зустрічався з послом невеличкої країни Королівство Тонга в Тихому океані. 98% її населення – християни, король і королева там члени церкви, один із дияконів, тобто служитель, є прем'єр-міністром. Корольське подружжя в церкві поводить дуже слухняно. Я мрію побувати в тій країні.

Особисто я бував в африканській країні Гані, де 66% населення молиться за свою країну. Там немає злочинів, хабарництва, корупції. Я був свідком, як поліцейський спинив таксиста, який виїхав на зустрічню смугу. Коли я почув їхню розмову, то був вкрай здивований, бо поліцейський звертався до таксиста, цитуючи Біблію: «Писання каже, що начальник Божий слуга і поставлений тобі на добро». Реакція таксиста була дуже цікава: «Ну і що, що ти Божий слуга, ти не можеш з першого разу брати з мене такий штраф, бо ми з тобою брати в Ісусі Христі».

Я помітив, що всі суперечки в тій країні закінчуються тим, що люди врешті-решт моляться до Бога і просять, щоб Він дав їм мудрості. Тому подумайте, що було би в нашій країні, якби «сини нашої країни», які досягли тих високих посад

не без волі Божої, керувалися Словом Божим! З усього світу їхали б до нас в гості, щоб подивитися на це диво. Та, на жаль, як ви вже сказали, сьогодні це утопія. Однак це реально для кожного християнина, який визнає Ісуса Христа як свого

Спасителя. Ми можемо молитися за всіх правителів, щоб Бог благословив їх.

– Маємо те, що маємо, як любить повторювати один з політиків. Але можна зрозуміти, що є в Україні немало свідомих громадян, які знають, як вийти з цієї кризової ситуації. Однак ми чомусь щоразу заходимо в глухий кут, причому в один і той же. Чи немає ніякого важеля, ніякої можливості для цих свідомих громадян-християн поспілкуватися з нашими можновладцями і вказати їм на вихід, на шлях, який може раз і назавжди вивести нашу країну з того глухого кута?

– Я дуже багато молюся, щоб таке було. Де б я не був, я завжди раджу високим політикам знайти кілька справді віруючих людей, які могли б бути їхніми радниками. Справжні християни не будуть претендувати на якісь там гонорари. Особисто я без будь-якого гонорару міг би підтримувати якого завгодно політика. Незважаючи на те, що я не політик, а пастор, магістр теології, – адже Біблія відповідає на всі запитання. Хай би наші політики зверталися до радників, а не до ворожок, астрологів, екстрасенсів (знаю конкретно такі випадки), що ще більше заганає в кут, з якого нема виходу.

Християнам потрібно молитися, щоб Бог дав політикам правильні бажання. Деякі політики вже зрозуміли це і просять молитися за них. До речі, у Гані я ввімкнув телевізор, щоб подивитися, які програми там транслюють. Кореспондентка розповідала про те, як у школі вивчили нову християнську пісню, а потім сказала: «Сьогодні в нашого президента зустріч з підприємцями, тому просто зараз починайте молитися, щоб Бог дав йому мудрості провести цю зустріч».

Вона так наполегливо зверталася, що я почав молитися за їхнього президента і забув на мить про нашого. Ми радіємо, що сьогодні в нашій країні

свобода проповіді Євангелія, але не так давно я проповідував на одному великому заході і сказав: «Нема Бога в нашій країні, нема! Молодь спивається – Україна посіла перше місце в світі з алкоголізму серед неповнолітніх. Що робиться?».

Невже наші можновладці не розуміють небезпеки реклами алкоголю і сигарет? Скільки це може тривати? Мені випала нагода бути в Івано-Франківську в день свята міста. Спілкування з друзями затяглося далеко за північ. Десь о другій ночі я проїжджав містом. На центральній площі розбирали велику сцену, де вдень виступали різні колективи. Те, що я побачив, сповнило мене жахом – сцену вкривав товстий шар пляшок з-під пива, недопалків, коробок від сигарет. Там стояли двоє міліціонерів, і я шкодую, що ми не зупинилися і не запитали, що вони про це думають.

Гуляла молодь – і після гулянок тисячі пляшок. Хто за це відповідь? Сьогодні відомо, що пиво – це страшенно шкідливий алкогольний продукт, який викликає залежність. Мені хочеться кричати: «Схаменімося! Що ми робимо з нашої країни, чого чекаємо від нашої молоді, якщо вона вже у 18 років запита пивом». Ми чекаємо, що вони народять здорових дітей, а я дуже сумніваюся в цьому. Моє серце кричить, я молюся, щоб Господь відвернув молодь від цього зла. Є багато інших речей, які можуть розважати молодь, але за пивом і сигаретами стоять прибутки, стоять великі гроші. Однак невже гроші цінніші за нашу націю, за Україну і за наших дітей? Це питання, яке я задаю собі, бо немає можливості задати його тим, хто за цим стоїть. Але я вірю, що Бог дасть таку можливість, бо ми молимося за це.

– Це справді сумні роздуми.

– У Біблії записаний дуже цікавий текст, який стосується всіх нас. «Пий і веселися в дні своєї юності, тільки знай, що за все Бог приведе тебе на суд». Можна навести таку ілюстрацію: супермаркети – це царство гарних, корисних і потрібних речей. Цікаво там гуляти, та тільки одне наводить сум – каси попереду.

Ти гуляєш там, не задумуючись, та настає час, і ти починаєш розуміти, що за все треба платити. Дав би Бог всім зрозуміти, що абсолютно всім і за все доведеться колись платити.

Розмовляла Людмила БЕНДУС.

ІСУС ХРИСТОС

Ісус Христос є центром уваги Святого Письма. У Старому Заповіті Бог сказав Мойсееві: **«Я Той, що є»**, тобто Суцний. Ісус дуже часто використовував це ж ім'я, доказуючи Свою божественність.

«Я той хліб, що з неба зійшов» (Ів. 6:41).

«Я Світло для світу» (Ів. 10:12).

«Я — двері» (Ів. 10:7).

«Я — Пастир Добрий» (Ів. 10:11).

«Я воскресення й життя» (Ів. 11:25).

«Я — дорога, і правда, і життя» (Ів. 14:6).

«Я правдива Виноградина» (Ів. 15:1).

Божественність Ісуса Христа означає, що Він — Бог. У Біблії подані різні підтвердження цьому фактові. Розповідаючи про Ісуса Христа, Біблія використовує ті ж самі атрибути, що і для Бога.

Він Вічний. Ісус Христос не має початку (Ів. 1:1-3; 17:5).

Він Всюдисущий. Христос повсюди і постійно перебуває з нами (Мт. 28:20).

Він Всемогутній. Могутність Христа не має меж (Об. 1:18).

Він Всезнаючий. У Христі захована вся повнота мудрості (Ів. 21:17).

Він Незмінний. «Ісус Христос учора, і сьогодні, і навіки Той Самий» (Євр. 13:8).

Робота Бога була виявлена через Ісуса Христа.

Він — Творець (Ів. 1:3).

На Ньому тримається всесвіт (Кол. 1:17).

Він воскресив Себе із мертвих (Ів. 2:19).

Ісус Христос названий іменами Бога.

Бог-Отець звертається до Нього як до Бога (Євр. 1:8).

Люди називали Його Богом, і Він не заперечував цього (Ів. 20:28).

Демони визнавали Його Богом (Мр. 1:24).

Він називає Себе Богом (Ів. 10:30).

ЙОГО ВТІЛЕННЯ

Прихід Христа був передбачений в Старому Заповіті (Іс. 7:14). Історія розповідає про народження Христа, тому що воно не було схожим на всі інші.

Він був зачатий Святим Духом (Лк. 1:35).

Він був народжений від Діви (Мт. 1:23).

Він став Людиною з тілом (Євр. 10:5), душею (Мт. 26:38) і духом (Лк. 23:46).

Христос прийшов у людському тілі, щоб: показати Отця (Ів. 14:9); звільнити нас від гріха через Свою жертву (Євр. 9:26); знищити справу диявола (1 Ів. 3:8).

Одна з найфундаментальніших християнських істин — та, що Ісус Христос справді Бог, Який прийшов у тілі на землю, народившись від Діви. Саме тому Він народився вільним від Адамового гріха (Рим. 5:12). Він був абсолютно безгрішним, і це підтверджують Його життя і Його воскресіння.

Праця Христа

Біблія відкриває нам повне значення смерті Христа на хресті. Хрест Христов не є тим дерев'яним хрестом, на котрому Він помер, це прообраз Його жертви.

Починаючи зі скинї заповіту в пустині і через весь Старий Заповіт ми бачимо символи, що вказують на спасительну жертву Христа на хресті. Це і Пасхальний Агнець (2 М.), і мідний змій в пустині (4 М., Ів. 3:14-15), і Добрий Пастир (Пс. 23), і Побитий Пастир (Зах. 13:6-7). Він і Страдалець Спаситель в Ісаї 53, і Цар слави (Пс. 24).

Ніхто не спасеться життям Христа, а тільки через Його смерть (Ів. 3:14-18).

Це частина Божого плану (Євр. 10:7).

Це було необхідно для здійснення старозаповітних пророцтв (Іс. 53:5).

Це було необхідно для спасіння людства (Еф. 1:7).

Христос став жертвою замість нас (1 Кор. 15:3).

Смерті Христа вже достатньо, тому що Він поніс на Собі Божу кару за гріхи всього світу. Ця ціна доступна кожній людині, тому що Христос — Вічна Боголюдина, і викуплення теж вічне.

Його воскресіння

Тілесне воскресіння Христа було необхідне для того, щоб виконати всі пророцтва і завершити Його роботу на хресті (Рим. 4:25), а також щоб продовжити роботу і на небі.

Тіло воскреслого Христа

було справжнім — це не був дух (Лк. 24:39). Це було те саме тіло, котре розп'яли на хресті, тому що сліди від цвяхів і спису не зникли (Ів. 20:27). Але все ж це було змінене тіло, що не мало фізичних лімітів.

Після Свого воскресіння Ісус з'являвся апостолам і учням не менше десяти разів. Понад 500 людей були свідками воскресіння Христа (1 Кор. 15:6-8).

Без воскресіння Христа не може бути християнської віри (1 Кор. 15:14). У цьому й полягає найбільша відмінність християнства від інших релігій. Христос єдиний, Чия могила стоїть порожньою, лідери всіх інших релігій — у гробницях. У будь-якому судовому слідстві великого значення надається свідченням очевидців. Маючи понад 500

свідків, воскресіння Христа не залишає місця для сумнівів у правдивості того, що відбулося.

Його вознесіння

Після закінчення Свого служіння Христос вознісся на небо (Лк. 24:50, Дії 1:9-11). Його тіло залишилось видимим для тих, хто був свідком Його вознесіння на небо, де Він виконав обіцяне в Івана 14:2-3: «Багато осель у домі Мого Отця; а коли б то не так, то сказав би Я вам, що йду приготувати місце для вас? А коли відійду й приготую вам місце, Я знову прийду й заберу вас до Себе, щоб де Я — були й ви».

Христос вознісся, щоб отримати Свою нагороду (Ів. 17:5) і продовжити служіння для Свого народу. У першому розділі Об'явлення Іван говорить про Христа, що сидить на троні.

Функції Христа

У Біблії бачимо різні види служіння Ісуса: Він і Пророк, і Священик, і Цар.

Як Пророк, Він не тільки говорить людям про те, що хоче сказати їм Бог, але й виявляє їм Бога (Ів. 1:18).

Як Священик, Він наш Заступник перед Богом (Євр. 4:14-16).

Як Цар, Він уже царює в серцях тих, хто вірний Йому. Повернувшись на землю, Христос царюватиме тисячі літ (Об. 20:2-3). 72-й Псалом — це картина майбутнього Царства Христа. Ісус Христос — навіки Цар царів і Пан над панами!

Тернопільські місіонери відправилися в Кенію

Молитва благословення п'ятидесятницьких місіонерів на служіння в Кенії пройшла 27 липня в Тернополі. За словами пастора Петра Скакуна, це особливий день в житті місцевої громади, оскільки вона вперше посилає благовісників в таку далеку і невідому країну.

Місіонери — випускники Тернопільського місіонерського інституту «Серце допомоги». Як інформує ProChurch.info, вони вже прибули в Кенію (м. Кісуму), де мають на меті створити школу для дітей вулиці, яких у Кенії нараховується більше мільйона, а також організувати кухню, аби щоденно мати змогу годувати близько сотні дітей.

Окрім того, молоді місіонери планують відкрити школу для ново-навернених з місцевого населення.

Упродовж останніх чотирьох років існування Тернопільський місіонерський інститут «Серце допомоги» підготував близько 40 осіб для проповіді Євангелія в мусульманських країнах. Випускники інституту працюють і серед мусульман в Україні.

З дитинства кожна людина мріє про щось велике і добре. Багато хлопчиків мріють стати бізнесменами, міліціонерами, політиками. Дівчата мріють стати актрисами, супермоделями, дизайнерами. Людині властиво мріяти. Мрії здатні відірвати нас від реальності. Вони відкривають нам завісу таємничого. Вони відкривають нові горизонти, нові сфери, до яких ми пориваємось. Але не всі мрії збуваються!

Проблема в тому, що ми мріємо без Бога. Наші мрії повинні бути підкріплені волею Божою. Якщо точніше висловити цю думку, то можна сказати так: воля Бога повинна стати нашою мрією. «Але, як написано: «Чого око не бачило й вухо не чуло, і що на серце людини не впало, те Бог приготував для тих, хто любить Його». А нам Бог відкрив це Своім Духом, — усе бо досліджує Дух, навіть Божі глибини» (1 Кор. 2:9-10).

Ми обмежуємося, якщо мріємо тільки про те, що бачимо або що чуємо. У Бога є значно більші джерела благословення, ніж ті, які намагається створити для себе людина. Його можливості простягаються значно далі нашої уяви.

Ось ілюстрація цієї думки. Капустяна гусениця, що наїлася в черговий раз

МРІЯ

капустяного листа, вирішила виповзти на найбільшу головку капусти і помріяти. Вона з усіх своїх слабких сил напружувала маленький мозок, щоб хоч щось придумати. Але як вона не старалася, усе, що спадало їй на гадку, — це величезне-величезне капустяне поле, на якому вона одна. Це було вершиною її прагнень, вершиною її мрії.

Але минуло небагато часу, і маленька гусениця почала перетворюватися на чудового метелика. Через якийсь час він злетів і піднявся над капустяним полем. Йому відкрилися зовсім інші горизонти. Він побачив зовсім інший світ. І його вже більше не цікавили ні капуста, ні величина капустяного поля. Метелика цікавило тільки небо.

Напрошується пряма аналогія. Ми можемо змріяти все в цьому світі лише фізичними інструментами: лінійками, кілограмами, сітками з їжею... Але є незрівнянно прекрасніший світ, який відкривається для нас, коли ми контактуємо з Духом Святим.

Бог може дати нам значно більше, ніж ми думаємо. Коли ми молимося, Він відриває нас від земних вимірів і пере-

водить у Свої небесні виміри. «Покликуй до Мене — і тобі відповім, і тобі розповім про велике та незрозуміле, чого ти не знаєш!» (Єр. 33:3).

Бог бажає показати нам велике і недоступне. Нам здається, що ми вже щось знаємо в цьому житті, але Бог говорить через Єремію, що є щось, чого ми ще не знаємо. У Нього є те, що нам ще невідоме. Але Він не збирається це приховати, Він бажає відкривати нам Свої таємниці.

Якщо ми зацікавлені в тому, щоб наші мрії збувалися, нам треба частіше звертатися до Небесного Отця, Який має плани на наше життя.

Ісус так змалював цей принцип: «Шукайте ж найперш Царства Божого й правди Його, — а все це вам додасться» (Мт. 6:33).

Ми часто захоплюємось тим, що приваблює нас, а упускаємо з поля зору суттєве. Прагнучи до мрій, упускаємо з поля зору Того, Хто є Начальником нашого життя. Приваблює не має смислу без суттєвого.

Нам необхідно рухатися далі. Необхідно молитися, що Бог давав бачення церквам, щоб допоміг нам відірватися від земних турбот і подивитися на все, що відбувається, духовними очима.

Ми не сироти в цьому світі! Нас очікує перемога! Адже Дух Святий буде нам Помічником.

Андрій БЕРДИШЕВ.

Неправда, що покорила світ

Життя — дуже складна штука. Фактично, майже кожен з нас живе в полоні своїх міражів, примарних надій і мрій. Так вже сталося, що тільки ми встигли народитися, як потрапили в полон. У полон очікування «завтра».

Кожен день стає днем очікування: завтра я стану великим, завтра піду до школи, завтра стану видатним музикантом, опорою для батьків, завтра стану щасливим в шлюбі і буду більше приділяти уваги дітям, завтра радітиму життю, завтра...

А правда в тому, що завтра просто не існує! Єдина реальність — сьогодні.

Учора — це те, чого вже нема. Завтра — це те, чого ще не існує, і хто може знати чи навіть стверджувати, що воно все ж настане — настане в його житті? Ти можеш надіятися, мріяти і планувати, але як ти можеш жити завтрашнім днем? Він належить тільки Богові, і будеш ти в ньому чи ні, залежить тільки від Нього!

Кожного разу, прокидаючись вранці по Божій милості, ти вже вирішуєш, де будеш жити — сьогодні чи завтра. Проте для багатьох сьогодні — це лише зала очікування. Вони народжуються, дорослішають, але так і не починають жити повноцінно, відкладаючи найважливіше «на завтра». Вони живуть ніби в півсоні, думаючи, що завтра встигнуть все.

«Завтра я прийму важливе рішення. Завтра скажу, що кохаю. Завтра я розповім про Христа. Завтра позбудуся поганих звичок. Завтра...» Тут і прихована неправда: ми постійно не встигаємо до того завтра! Ось так і залишаємось, недолюбивши, не довівши, не дотворивши в порожній залі очікування, дивлячись, як життя швидкоплинним потягом пронесеться мимо.

Завтра — це найгеніальніша і найжахливіша за своєю силою неправда, яка захопила все людство, не розділяючи нас на розумних і немудрих, талановитих і бездарних, добрих і злих. Приспані примарними мріями про завтрашній день, ми навіть не здогадуємося, наскільки великі і масштабні розміри того, що ми втратили! У гонитві за «синім птахом щастя» зникає сон і апетит, втрачаються сили, але ми так і залишаємось ні з чим.

То чи варто очікувати завтра? Чи можна бути впевненим, що, відклавши щось важливе на потім, на завтра, ми зможемо це зробити? У Біблії є дуже цікаві слова: «Дні лукаві». Чи можеш ти бути впевнений, що завтра зумієш зробити все, що задумав, чи, може, все таки варто, нарешті, жити сьогодні, щоб завтра вже ні за чим не жаліти?

ProBoga.com.

Чи отримуєте ви насолоду від кожної зустрічі з Біблією – цією вічною Книгою? Стердно відповісти на це питання можуть, на жаль, далеко не всі християни.

Одні ставляться до Біблії як до якогось талісмана або амулета. Вони відкривають книгу навмання і читають текст, який першим потрапив на очі, впевнені,

що Бог розмовляє з ними саме так. Інші вихоплюють шматок тексту в одному, потім в іншому місці і намагаються, таким чином, знайти поживу для роздумів. Треті, підкоряючись почуттю обов'язку, вважають, що вони неодмінно повинні почати з самого початку і прочитати кожне слово Писання від Буття до Відкриття. Такі підходи до читання Біблії неправильні.

Віч-на-віч з Біблією

Звісно, не можна заперечувати, що навіть вибрані навмання тексти можуть принести благословення для душі людини. Але такий метод навряд чи варто рекомендувати для повного розуміння Біблії. Що стосується систематичного читання Біблії від першого розділу першої книги до останнього останньої, то для тих, хто добре знайомий з Біблією, це завзяття похвальне, але новачкові не варто бути таким ревним читачем. Багато хто, успішно прочитавши Книги Буття і Вихід, «в'язнуть» на Книзі Левит або Повторенні Закону. Але навіть якщо вони зуміють подолати ці важкі книги, то майже напевно здадуться, коли дійдуть до книг Єзекіїля, Даниїла або ж малих пророків.

Ось декілька порад, які допоможуть вам отримати задоволення від читання Біблії і переконатися, що це прекрасна книга.

По-перше, починайте з найпростіших книг – таких, як Євангеліє від Марка. Прочитайте цю книгу до кінця. У вас це займе не більше ніж півгодини. У Євангелії від Марка вміщені найперші записи очевидців про життя і смерть Ісуса Христа. Багато посланна на апостола Петра, що зустрічаються тут, дозволяють припустити, що значна частина книги була надана власне «великим рибалкою», а це робить оповідання ще більш значущим.

Ця книга не тільки ознайомить вас з Новим Заповітом, а й вкаже на основні чинники християнської віри. До того ж Євангеліє від Марка дуже динамічне, і в процесі читання тексту ви переконаєтеся, що вивчати Біблію не так уже й важко.

Після цього прочитайте Євангеліє від Матвія. Ця розповідь про життя Христа написана через декілька років після написання Євангелія від Марка і повторює багато її деталей. Крім того, в ній наводиться велика частина повчань Ісуса, які Марко у своєму творі опустив. Матвій, зокрема, наводить шість проповідей Ісуса, причому першою і найбільш відомою є Нагірна проповідь. У ній ми знаходимо блаженства, «золоте правило» і молитву Господню. Решта проповідей Ісуса розповідають, як треба поширювати Євангеліє; пояснюють таємниці Царства Небесного і говорять про важливість прощення. Вони також містять звинувачення на адресу фарисеїв за їх лицемірство і передбачають зруйнування Єрусалима та кінець світу. Разом ці шість проповідей малюють картину вчення Ісуса.

Потім прочитайте Євангеліє від Луки, якого називали першим церковним істориком через його особливу увагу до важливих історичних обставин зародження християнства. Тут читаємо про доброго самарянина, про блудного сина, про багача і Лазаря. І наше розуміння величч Ісуса зростає.

Тепер беріться до читання Євангелія від Івана, яке дуже відрізняється від решти. Воно було написане принаймні через півстоліття після Євангелія від Луки, а за цей час сталося багато змін. Найважливішим було те, що, незважаючи на переслідування, християнська Церква вистояла і продовжувала рости. Тому Іван відчув бажання записати для її підбадьорення свої безцінні спогоди про Ісуса.

Прочитавши всі чотири Євангелія, ви матимете чудовий старт для вивчення Біблії. Тепер можна взятися до читання Дій святих апостолів, тобто до розповіді Луки про ранньохристиянську Церкву. А можна знайомитися з Книгою Буття, яка розповідає про початок викликаного гріхом трагедії, розв'язкою якої стала Голгофа.

Друга порада: читаючи Писання, зверніть особливу увагу на біографії. Їх у Біблії чимало. На відміну від інших біографічних творів, вона висвітлює все – як добрі риси

своїх персонажів, так і їх вади. Можна сконцентрувати свою увагу на Йосипі і прочитати все, сказане про нього, починаючи від народження і до того щасливого дня, коли фараон вручив долю Єгипту в його руки. Потім прочитайте біографію Мойсея, великого визволителя євреїв, і простежте за його дивовижною долею з того дня, коли мати поклала його в очеретяний кошик і опустила у води річки Ніл, і до того моменту, коли він стояв на горі Синаї і розмовляв з Богом віч-на-віч.

Історія про Ісуса Навина примусить вас хвилюватися починаючи від його перемоги в першій битві з амалікітянами і аж до захоплення Єрихона та всієї Палестини.

Читаючи розповідь про Давида, ви обов'язково отримаєте насолоду. З моменту появи на сторінках Біблії невинного хлопчика-пастушка і до останньої його промови як царя Ізраїльського ця історія не залишить вас байдужими. Якщо ви захочете дізнатися більше про Соломона, великого царя, що прославився своєю мудрістю, зверніться до перших 11 розділів Першої книги царів.

Ілля – ще одна видатна особистість, з якою ви неодмінно захочете познайомитися. Разом зі своїм наступником Єлісеєм він був знаним ізраїльським пророком IX сторіччя до Р. Х. Ілля і Єлісей добре навчилися використовувати Божу силу. Вони зводили з небес вогонь, воскрешали мертвих і творили різноманітні чудеса.

У Новому Заповіті однією з найбільш видатних біографій, крім історії Ісуса, є життєпис апостола Павла. Він виходить на сцену як офіційний представник синадону при побитті камінням дякона Степана, але згодом стає важливим діячем ранньої Церкви. Дуже детально описані його місіонерські подорожі; у них він прагне донести звістку про Христа до Єрусалима, Дамаска, Антіохії, Афінів, Коринта, Ефеса, Рима та інших центрів античного світу.

Третя корисна порада – розглядайте Біблію як своєрідну бібліотеку, в якій висвітлюється багато різних тем. Для такого дослідження необхідна симфонія, тобто вказівник для пошуку біблійних слів. Можливо, ви побажаєте детальніше ознайомитися з вченням про молитву. Заглянувши в симфонію, ви знайдете сотні місць у Писанні, де застосовуються це слово або ж його еквіваленти. Перед вами постануть імена людей, які молилися, ви дізнаєтеся про причини і результати їх молитов. У ході дослідження ви зрозумієте, чому і коли Бог відповідає на молитви.

Ще одна важлива тема – віра. Що це таке? Наскільки Бог цінує її і чому? Біблія дає відповіді на всі ці питання.

Слухняність і непослух – ще одна тема. Любов і ненависть, вірність і зрада, пожадливості і щедрість, справедливості і беззаконня, радість і печаль – усі ці теми гідні найпильнішої уваги. Вам захочеться зрозуміти милість і справедливості Божу, важливість закону і благодаті, те, яка нагорода чекає праведних і яка відплата нечестивим. Читайте текст доти, поки не знайдете відповідь на думку, яка вас турбує.

Можливо, ви – людина практична, тоді зверніться до наукових фактів, які наочно доводять, що Біблія завжди набагато випереджала наукові дослідження. Це вражає, але в текстах Біблії ми знаходимо дані з природознавства, про які люди не мали уявлення за часів їх написання! Лише через тисячі років, завдяки розвитку науки і техніці, у результаті ретельних досліджень і геніальних відкриттів люди дізналися, про те, про що в Біблії було сказано спочатку. Ось лише декілька прикладів: Книга Іова 26:7 проголошує: «Він над порожнечою північ простяг, на

нічому Він землю повісив». Тільки у 1530 році Коперник встановив факт, що наша земля перебуває ніби в «підвішеному» стані в космічному просторі.

У 28-му розділі цієї ж Книги Йова стверджується, що «Бог чинив вагу вітрів». Тільки у 1630 році Галілей дійшов до висновку, що повітря має вагу.

Книга Левит свідчить: «Бо душа кожного тіла кров його, у душі його вона». Лише в 1615 році Вільям Гарвей відкрив функцію крові в організмі людини.

Апостол Петро у своєму другому посланні пророкує передбачає події кінця світу: «День же Господній прибуде, як злодій вночі, коли з гуркотом небо мине, а стихії, розпечені, рунуть, а земля та діла, що на ній, погорять...» Лише недавно вченим стало відомо, що глобальне руйнування може настати завдяки ядерному розпаду, хоча Бог, звичайно, може використати й інший метод, щоб привести історію землі до її завершення.

Четверта порада полягає в тому, що не слід вихоплювати Писання з тексту, що його оточує, оскільки зміст вірша залежить від контексту. Ви повинні завжди знаходитися з іншими віршами і розділами, а також знати мету певної книги. Читати Біблію треба роздумуючи, чому цей автор написав саме так, чому саме це? Хоча все Писання походить від Бога, його писали використані Ним люди. Ці люди бачили перед собою тему, мету написання, конкретне питання, яке їм слід було порушити.

Отже, прочитайте вступ до біблійної книги, яку вивчаєте, щоб з'ясувати, хто, коли і чому написав її і кому вона була адресована. Тоді прочитайте розділи, які йдуть перед текстом, що вивчається, щоб відчувати, про що саме говорить автор. Також дозволяє текст говорити самому за себе, бо іноді люди приписують біблійним текстам своє власне розуміння, щоб отримати бажане тлумачення.

Проте найважливішим у вивченні Біблії є не метод, який ви використовуєте, а дух, з яким ви підходите до читання. Якщо у вас критичний настрій і ви готові вишукувати всілякі гріхи і неточності, то ні до чого доброго це не призведе. Але коли ви читатимете Біблію з молитвою в серці, звертаючись до Бога за керівництвом і благословенням, тоді знайдете в ній не тільки невичерпне джерело мудрості і радості, але також і «джерело води, що тече в життя вічне».

Отож п'ятим важливим правилом при вивченні Біблії є молитва. Постійно просіть Святого Духа дати вам розуміння Слова Божого. Ісус сказав: «А коли прийде Він, Той Дух правди, Він вас попросить до цілої правди, бо не буде казати Сам від Себе, а що тільки почує, казатиме, і що має настати, звістить вам».

Так само, як Дух Святий керував апостолами в написанні Нового Заповіту, Він керує і нами в розумінні Писання. Біблія – Божья Книга, і нам треба питати Бога про її значення. Автор Писання, Святий Дух, хоче, щоб ви розуміли, що Він написав.

Не обов'язково читати Біблію із застосуванням якихось особливих методів, але не можна читати її як газету – перебігаючи очима заголовки. Читання Біблії вимагає часу. При цьому неважливо, багато чи мало його у вашому розпорядженні. Важливо щодня виділяти час для читання Писання, найкраще – вранці. Читати Слово Боже потрібно в тиші. Відмовтеся від всього, що заважає уважному, осмисленому читанню. Таке вивчення Біблії швидше схоже на читання листа від того, кого любите, хто тобто дуже дорогий і чий думки ти хотів би збагнути. Адже через Писання ми спілкуємося з Христом.

Азартні ігри:

чи це гріх?

Азартні ігри можна визначити як «ризикування грошима у спробі примножити їх за допомогою випадку». Біблія не засуджує конкретно азартні ігри, парі чи лотереї. Та все ж вона застерігає від любові до грошей (1 Тим. 6:10; Євр. 13:5).

Святе Письмо також закликає не прагнути швидкого збагачення (Прип. 13:11; 23:5; Екл. 5:10). А азартні ігри якраз і зосереджені на любові до грошей і, без сумніву, зваблюють людей обіцянкою швидкого та легкого збагачення.

Що поганого в азартних іграх?

Азартні ігри – складна тема, адже якщо ними не зловживати, то це буде просто трата грошей, але не обов'язково – гріх. Люди даремно витрачають гроші на різноманітні види діяльності. У такому разі, азартні ігри – не більша трата грошей, ніж перегляд кінофільму (у більшості випадків), споживання непомірно дорогої їжі або ж придбання непотрібних речей. Водночас той факт, що гроші даремно витрачаються на інші цілі, не виправдовує азартних ігор. Гроші не повинні витрачатися даремно взагалі. Надлишкові кошти слід зберігати для майбутніх потреб або ж жертвувати на Господню роботу.

переконують, що це добрий спосіб фінансувати освітні і/або соціальні програми. Однак дослідження показують, що в лотереях, зазвичай, беруть участь ті, хто не в змозі витратити гроші на лотерейні квитки. Принада «швидкого збагачення» занадто велика для тих, хто перебуває у скрутному становищі, а шанси виграти нескінченно малі, що призводить до руйнування багатьох людських життів.

Чому лотерейні виграші неприємні Богові

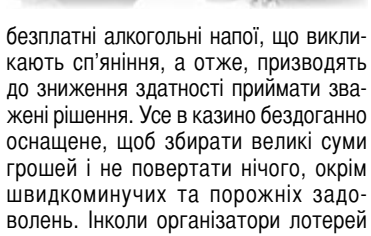
Багато людей стверджують, що вони грають у лотереї чи азартні ігри, щоб мати можливість жертвувати на Церкву або на якусь іншу добру справу. Хоча це може бути добрим мотивом, насправді надзвичайно мало людей використовують на добрі цілі виграші в азартних іграх. Дослідження свідчать, що через кілька років після виграшу джек-пота значна більшість переможців перебуває навіть у гіршому фінансовому становищі, ніж до того. І лише мізерна кількість, якщо такі взагалі існують, дає гроші на добру справу. Більше того, Богові не потрібні наші гроші, щоб фінансувати Свою місію у світі. У Приповістях 13:11 написано: «Багатство, заскоро здобуте, – поменшується, хто ж збирає помалу – примножує». Бог – Володар світу, і Він може забезпечити всі потреби Церкви чесними методами. Чи буде Бог прославлений, отримуючи пожертви від продажу наркотиків або пограбування банку? Так само Бог не хоче і не потребує грошей, «украдених» у збіднілих через спокусу збагачення людей. Текст з 1 Тим. 6:10 повідомляє: «Бо коренем усього зла є грошолобство, віддавшись якому деякі ухилилися від віри й самі наштотхнулися на великі страждання». У Посланні до євреїв 13:5 проголошується: «У поведінці будьте не грошолобні, задоволені тим, що маєте. Бо Він сказав: Я тебе не покину і не відступлю від тебе!». Матвія 6:24 зазначає: «Ніхто не може двом панам служити: тож або одного зненавидить, а другого любитиме, або одного буде триматися, а іншого знехтує. Не можете служити Богові й мамоні».

Азартні ігри в Біблії

Хоча в Біблії конкретно й не згадуються азартні ігри, на її сторінках читаємо про покладання на волю випадку. Наприклад, левити кидали жереб, щоб обрати між жертвуваними козлами. Ісус Навин кидав жереб, аби визначити наділи землі між різними племенами ізраїльтян. Неємія вдавався до цього, щоб визначити, хто буде жити за стінами Єрусалима, а хто – ні. Апостоли кидали жереб для визначення заміни Юді. Однак у Приповістях 16:33 сказано: «За пазуху жереб вкладається, та ввесь його вирок – від Господа». Ніде в Біблії азартні ігри або гра на «випадок» не використовуються для розваги і не подаються як приклад для наслідування послідовниками Бога.

Казино та лотереї

У казино застосовуються різноманітні маркетингові схеми, щоб підштовхнути азартного гравця до ризику якомога більшою сумою грошей. Вони часто пропонують недорогі або навіть

безплатні алкогольні напої, що викликають сп'яніння, а отже, призводять до зниження здатності приймати зважені рішення. Усе в казино бездоганно оснащене, щоб збирати великі суми грошей і не повертати нічого, окрім швидкоминучих та порожніх задоволень. Інколи організатори лотерей

Передусім, ми повинні усвідомити, що згрішили проти Бога: «Бо всі згрішили і позбавлені Божої слави» (Рим. 3:23). Усі ми здійснювали вчинки, не до вподоби Богові, за що заслуговуємо покарання. А оскільки всі наші гріхи, по суті, спрямовані проти вічного Бога, то й покарання повинно бути вічним. «Бо заплата за гріх — смерть, а дар Божий — вічне життя в Христі Ісусі, господі нашім!» (Рим. 6:23).

Як одержати вічне життя

Та все ж Ісус Христос, безгрішний, вічний Син Божий (1 Петр. 2:22), став Людиною (Ів. 1:1, 14) і заплатив за нас Своєю смертю. «А Бог доводить Свою любов до нас тим, що Христос умер за нас, коли ми були ще грішниками» (Рим. 5:8). Ісус Христос помер на хресті (Ів. 19:31-42), прийнявши на Себе кару, на яку заслуговували ми (2 Кор. 5:1). На третій день Він воскрес із мертвих (1 Кор. 15:1-4), довішив Свою перемогу над гріхом і смертю. «Благословенний Бог і Отець Господа нашого Ісуса Христа, що великою Своєю милістю відродив нас до живої надії через воскресіння з мертвих Ісуса Христа» (1 Петр. 1:3).

Нам необхідно вірою відвернутися від гріхів і прийти до Христа за спасінням (Дії 3:19). Якщо ми повіримо в Нього, знаючи, що Його смерть на хресті була платою за наші гріхи, то одержимо прощення і вічне життя на небесах. «Так бо Бог полюбив світ, що дав Сина Свого Однородженого, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Ів. 3:16). «Бо коли ти устами своїми визнаватимеш Ісуса за Господа і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся» (Рим. 10:9).

Віра в подвиг, який Христос звершив на хресті, — єдина дорога до вічного життя! «Бо спасенні ви благодаттю через віру, а це не від вас, то — дар Божий, не від діл, щоб ніхто не хвалився» (Еф. 2:8-9). Якщо ви хочете прийняти Ісуса Христа як свого Спасителя, помоліться. Але пам'ятайте: не молитва приводить до спасіння, а лише віра в Ісуса Христа; тільки вона може спасти вас від гріхів. Ці слова — просто вираження того, що ви вірите в Бога і дякуєте Йому за те, що Він забезпечив вам спасіння.

«Боже! Я знаю, що згрішив перед Тобою і заслуговую на покарання. Але Ісус Христос зазнав призначеного мені покарання, щоб через віру в Нього я міг бути прощений. Я відвертаюся від свого гріха і вірую, що Ти — моє спасіння. Дякую тобі за милість до мене і прощення! Амінь!».

Гра з гріхом

«Нешляхетне робити — забава невігласа, а мудрість — людині розумній» (Пр. 10:23).

Індійська приборкувачка змій в Бомбеї виступала в цирку зі змією. Коли приборкувачка наближалася до змії, та віддалялася; коли вона відходила — змія гналася за нею; коли дивилася на неї пильно — змія робилася пласкою і лежала нерухомо. Інколи змія випускала отруту і відкривала свою страшну пащу, готова накинутися на приборкувачку. Але приборкувачка тієї ж миті брала її в руки і своїм проникливим поглядом зупиняла. Потім повертала її на всі боки і кидала до своїх ніг.

Публіка аплодувала і кидала квіти молодій приборкувачці. Одного разу та нагнулася, щоб підняти букет квітів, і раптом підскочила з пронизливим криком: змія вкусила її. Через кілька хвилин приборкувачка впала і в невимовних муках померла.

Гріх, який багато людей люблять і з яким забавляються, схожий на отруйну змію. Він погубить душу своєю смертельною отрутою, якщо ви його не зупините. З гріхом не можна забавлятися.

З усіх зол людських гріх — найгірше зло. Гріх позбавляє душу миру, розум — світла, землю — благословення, твориво — доброти. Джерело, корінь і мати всіх зол — гріх. Він розслабляє наші тіла, він народжує хвороби.

Гріх — це не безневинна помилка. Він діє руйнівно. Гріх небезпечно заштовхувати в підсвідомість, намагатися його забути. Саме в підсвідомості він і діє згубно на тіло і душу.

Проти гріха є один тільки засіб — прощення. Ісус Христос має владу прощати гріхи, і коли Він прощає, то й звільняє від влади гріха.

Увага! Івано-Франківська християнська місія милосердя «Добрий самарянин» пропонує християнську відеопродукцію на дисках DVD та DivX, зокрема телепрограми «Вірую», семінари і конференції за участю відомих проповідників і вчителів Євангелія, вчення, матеріали з іздів і молодіжних фестивалів, свідчення, християнські відеокліпи тощо.

Звертайтеся до бр. **Олега КАРП'ЮКА**
за тел. 8-(0342) 50-10-19 в Ів.-Франківську,
моб. 8-067 911-03-65.

Запрошуємо на Богослужіння в церквах християн віри євангельської:

Бурштин, вул. Міцкевича, 28; НЕДІЛЯ — 10 год., ВІВТОРОК — 19 год.;
Косів, вул. Горбового, 8; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 18 год.;
Калуш, вул. Козоріса, 20; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
Коломия, вул. Верещинського, 9; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА — 18 год.;
Надвірня, вул. Вагилевича, 16; НЕДІЛЯ — 10 і 18 год., СЕРЕДА — 19 год.;
Рогатин, вул. Богуна, 2; НЕДІЛЯ — 10 год., ЧЕТВЕР — 19 год.;
Рожнятів, вул. Довженка, 13; НЕДІЛЯ -15. 30, ЧЕТВЕР — 19 год.;
Тлумач, вул. Винниченка, 42; НЕДІЛЯ — 10 год., СЕРЕДА — 20 год.

Підступна обіцянка змія

І МИФИ ТА ІСТИНА

В одній крамниці жінка з незворушним обличчям розповідала своїй подрузі про дивну зіцілюючу силу своєї «магічної кварцевої пластини». «Ось вже більше року в мене не те що нежити не було, у мене навіть жодного разу не розболілася голова», — говорила вона. Тихий, приємний на вигляд чоловік запевняв, що може спілкуватися з деякими представниками тваринного світу (китами, дельфінами, птахами) за допомогою музичних звуків і малюнків. Високопосадовець керується у прийнятті рішень стародавніми китайськими принципами, а мила 70-річна бабуся ділиться «спогадами» про те, як вона була монахинєю Римо-Католицької церкви в XI столітті. Гуру, інопланетяни, гіпноз, астральні проекції, східна філософія — чого тут тільки нема. Рух «Нова ера» (скорочено «НЕ») — це цілий набір різноманітних ідей і вірувань.

Рух «НЕ» — це не релігія чи якась група, це світогляд, відповідне налаштування розуму; він включає в себе різні ідеї і поняття. І хоч неможливо в одному реченні сформулювати, що таке рух «НЕ», можна вичленили одне переконання, характерне для його прихильників. Вони вважають, що Бог присутній в усьому, що всі ми — це Бог і що, змінивши свідомість, ми можемо відшукати цього «бога» (а разом з ним і необмежені можливості) в собі.

Це міф. У русі «Нова ера», зі всією його неймовірною популярністю завдяки телевізійним передачам і книгам, що розходяться величезними тиражами, нема нічого нового. Його коріння сягає часів Едемського саду. У Книзі Буття описано, як сатана, прибравши вигляду змія, пообіцяв Адаму і Єві, що коли вони

з'ять заборонений плід, то будуть «немов Боги, знаючі добро й зло». Але сатана, винахідник напівправди, збрехав. Хоча вони й пізнали добро і зло (до миті гріхопадіння вони знали лише добро), вони не стали богами.

Рух «НЕ» прямо засвідчує, що люди, як і колись, роблять ту саму помилку. 400 років тому Монтень підмітив: «Людина воістину божевільна. Вона не зуміла створити навіть дрібнички, зате дюжинами творить богів». Однак Слово Боже показує, що ідеї руху «НЕ» — це міф. Досить прочитати такі слова про Ісуса: «Він, бувши в Божій подобі, не вважав за захват бути Богом рівним, але Він умалив Самого Себе... ставши подібним до людини; і подобою ставши, як людина. Він упокорив Себе, бувши слухняний аж до смерті,

і то смерті хресної...» (Фил. 2:6-8).

Добра Новина Біблії, з якою не може зрівнятися жодна інша, полягає не в тому, що люди стануть подібними до богів, а в тому, що Бог зробився «подібним до людини» і помер за наші гріхи, щоб ми мали життя вічне.

Переконайтеся самі

Щоб переконатися в абсурдності міфу руху «НЕ», прочитайте вірші 1-7 з третього розділу Книги Буття. Що сатана пообіцяв Адаму і Єві, якщо вони з'ять заборонений плід (вірш 5)? Яка з цих двох обіцянок сповнилася, коли вони з'їли плід (вірш 7)? Чи сповнилася його обіцянка, що вони стануть подібними до богів?

Прочитайте про те, що сталося з апостолами Варнавою і Павлом (Дії 14:8-18). Як натовп зреагував на те, що вони зіцїли людину (вірш 7)? Що відповіли ці два великі місіонери, коли натовп назвав їх богами (вірш 14)? Що б відповіли Павло і Варнава на заяву членів руху «НЕ», що вони можуть стати богами, змінивши свою свідомість?

Прочитайте вірші 21-23 з 12-го розділу Дій святих апостолів. Як народ зреагував на промову Ірода (вірш 22)? Що сталося з «богом», якого вони собі знайшли (вірш 23)?

Тільки Благодать
Тільки Віра
Тільки Біблія

Київська Богословська семінарія «Благодать та істина»

оголошує набір студентів на 2008/2009 навчальний рік

Семінарія «Благодать та істина» заснована в 1994 році і протягом 14 років готує служителів за двома очними програмами: «Бакалавр теології» і «Магістр теології».

З вересня 2006 року розпочато дві очно-заочні програми: «Бакалавр душеопікування» і «Магістр душеопікування», а з січня 2008 року розпочата очно-заочна програма (об'ємом 55 кредитів) підготовки християнських служителів за спеціальністю «Соціальна праця».

З вересня 2008 року спільно з Київським медичним коледжем ім. П. І. Гаврося розпочинається нова програма підготовки «Фельдшерів-місіонерів». На навчання за цією програмою приймаються юнаки і дівчата, які відповідають наступним вимогам:

1. Мають повну середню освіту.
2. Отримали оцінки незалежного тестування з української мови і біології не нижче 4 балів (за 12-бальною шкалою).
3. Є членами місцевої євангельської церкви не менше року.
4. Мають ціль працювати після навчання фельдшером-місіонером.
5. Представляють рекомендацію пастора і його бачення на місіонерську діяльність абітурієнта після закінчення навчання.

Усі абітурієнти проходять співбесіду з приймальною комісією, до складу якої входять представники коледжу та семінарії.

Навчання здійснюється за двома програмами:

І програма — програма підготовки фельдшерів реалізується на базі Київ-

ського медичного коледжу відповідно з державною програмою підготовки фельдшерів.

Термін навчання — 2 роки і 6 місяців.

Навчання ведеться на контрактній основі (плата за навчання становить 300\$ за один семестр, а за весь термін навчання — 1500\$).

Студентам, які потребують житла, надається гуртожиток, розташований на території коледжу поряд з навчальними корпусами (плата за проживання в гуртожитку — 28 грн. за місяць).

Програма становить приблизно 80% всього навчального навантаження. Усім, хто успішно завершить програму, коледж видає державний диплом фельдшера.

II програма — програма підготовки християнських служителів, яку проводить семінарія. Аудиторні заняття за цією програмою проводяться на території коледжу викладачі семінарії, а практичні заняття проходять в церквах Києва і Київської області.

Усі заняття за цією програмою безкоштовні.

Заяви приймаємо до 25 серпня 2008 року.

Додаткова інформація — за телефонами: 8-044 411-15-88; 8-063 124 1092; 8-067 505 3162.

Щонеділі о 15:00 та щопонеділка о 9:00 дивіться християнську телепередачу «Вірую» на каналі ТРК «3-студія».

АНОНС

Стежте за програмою телепередач

Дорогі друзі! Слухайте

ХРИСТІАНСЬКІ РАДІОПЕРЕДАЧІ

I програма Українського радіо:

ЩОПОНЕДІЛКА

о 21.30 — «Жива надія»

ЩОСЕРЕДИ

о 21.15 — «Новий вимір»

ЩОП'ЯТНИЦІ

о 21.15 — «Відвертість»

ЩОСУБОТИ

о 7.40 — «Віра. Надія. Любов»

о 12.40 — передача «Вірую»

християнської місії «Добрий самарянин»

о 20.35 — «Людина і вічність»

ЩОНЕДІЛІ

о 22.15 — «Осанна»

ЩОПОНЕДІЛКА

о 20.45 на хвилях «Променя» — передача для дітей «Стежинка»

Запрошуємо на Богослужіння в Івано-Франківській церкві християн віри євангельської:

ЩОСЕРЕДИ — о 19 год.,

ЩОНЕДІЛІ — о 10 та 18 год.,

ЩОПОНЕДІЛКА —

молодіжне

служіння о 19 год.

Адреса:

м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1
(на Майзлях).

Тел. для довідок
(0342) 78-17-03.

ВІРЮЮ

№ 8 (115)
серпень 2008 р.
Виходить щомісяця

Засновник — Івано-Франківська християнська місія милосердя «Добрий самарянин»

Газета видається на добровільній пожертвування

Р/р 2600830012161 в ОД Укрсоцбанку м. Ів.-Франківська
МФО 336019 код ЄДРПОУ 20559726

Редактор Олег КАРПЮК

Адреса редакції:

76002, м. Івано-Франківськ,
вул. Мочульського, 1;
тел./факс (0342) 50-10-19, факс 50-10-21
E-mail: gsoleg@com.if.ua

Газета віддрукована у ТзОВ «Видавничий дім «Молода Галичина». Обсяг — 1,86 умовного друкованого аркуша. Тираж — 60000 примірників. Замовлення № 923.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.